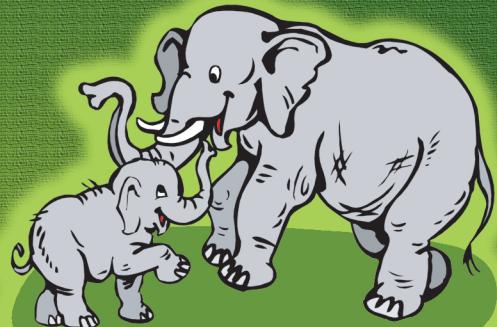


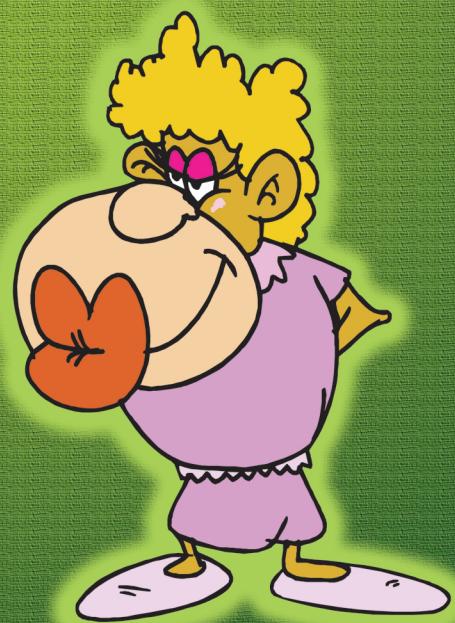
သင်၏ စွန့်စားခန်းတိရှေးချယ်ပါ (၂)

Choose Your Own Adventure 2



မဖော်ခြင်ဆော အဲ လေဆိပ်ကျောင်းမြိတ်ရုံ

A Holiday I will
Never Forget



A Holiday I Will Never Forget.



ဤပုံပြင်ကိုမဖတ်မှု ပထမဦးစွာ ဤစာမျက်နှာကိုဖတ်ပါ။

နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်မှာ အပြင်းပြေအလည်သွားတဲ့အခါ မထင်မှတ်တဲ့အရာတွေအမျိုးမျိုးကိုကြံတွေ့ရတယ်။ သင့်ရဲစွန်းစားခန်းတွေကို သင်ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ပြုလုပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ရတယ်။ ဒီခရီးစဉ်ဟာသင့်ကို နေရာအန္တာပြားသို့ပို့ဆောင်ပေးတယ်။ အသက် ၂၀၀ ကျော်ရှိ မောင်နှုန်းဖောက်နဲ့တွေ့ရတာတွေ၊ သင်ဟာမျောက်မကြီးတစ်ကောင်ရဲ့သားကဲ့သို့အလေးထားခြင်းခံရတာတွေ၊ သင့်အိမ်သို့ထူးဆန်းစွာပြန်ရောက်ရတာမျိုးတွေ၊ သင်တွေ့ကြံရ မယ်။

ဒီအရာတွေအားလုံးဟာ သင့်ရဲဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ်မှာမူတည်တယ်။ ဤစာအုပ်ကို စာမျက် နှာအစမှအဆုံးသို့အစဉ်အလိုက်မဖတ်ရပါ။ စာမျက်နှာအစမှစတင်ဖတ်ပြီး သင်ပြုလုပ်ရမည့် ရွေးချယ်မှုကိုတွေ့သည့်အထိဖတ်ပါ။ သင်ပြုလုပ်လိုသည့်အရာကိုရွေးချယ်ပါ။ ထိုမှတဆင့်သင် ရွေးချယ်ထားသည့်စာမျက်နှာသို့မည်သည့်အရာများဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်သည်ကိုဖွင့်ပြီးဖတ်ပါ။

ပုံပြင်တစ်ခုကိုပြီးအောင်သင်ဖတ်ပြီးသည့်အခါတိုင်း နောက်သို့ပြန်သွားပြီး နောက်ထပ်အသစ်တစ်ခုကိုဆက်ဖတ်ပါ။ သင့်ရဲရွေးချယ်မှုတိုင်းအပေါ်မှာ သင်လေ့လာနိုင်တဲ့အတွေ့အကြံ၍ အသစ်တွေရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သင့်ရဲလေ့လာရေးလမ်းခရီးတွေဟာ တကယ်စိတ်လူပုံရားဖွယ်ကောင်းပါတယ်။ စွန်းစားမှုတွေအတွက် သင်ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ပြုလုပ်ပါ။

A Holiday I Will Never Forget (Burmese version)

Drum Publication Group
P.O Box 66
Kanchanaburi 71000
Thailand
www.drumpublications.org

August, 2004
ISBN - 974-92407-2-3

ဒီကနေ့ဟာ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေအားလုံးပျော်ရွင်ကြတဲ့နေ့တနေ့ဖြစ်တယ်။ လွှတ်လပ်တဲ့နေ့တနေ့ဖြစ်လို့ဘဲပေါ့။ ဇွန်ဘီကျောင်းပိတ်ရက်ရောက်လို့လာပြီ။ သင့်အဖော်တွေက တာလူခို့ရာကို အလည်သွားကြဖို့အချင်းချင်းတိုင်ပင်နေကြတာကိုသင်ကြားလိုက်တယ်။ သင့်သူငယ်ချင်းလေးလေကလည်း အဲဒီရွာ့ကိုသွားမယ်လို့သင့်ကိုပြောတယ်။ မြို့ပေါ်က လူတွေ ရပ်ရှင်နဲ့ကစားစရာအမျိုးသို့ တွေ့ကိုယ့်လာပြသပေးမှာဖြစ်တဲ့အတွက် သင်လည်းသွားချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီသာ့ဟာ ရပ်ရှင်ပြတဲ့နောက်ဆုံးညတစ်ညွှန်ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့်သင့်အမေကသင့်ကိုသွားခွင့်မပြုဘူး။ သင့်မိဘတွေ အရေးပေါ်သွားစရာကိစ္စပေါ်လာတဲ့အတွက်သူတို့အိမ်ပြန်နောက်ကျမှာဖြစ်လို့ဘဲ။ ဒီသာသင့်မောင်လေးကိုထိန်းဖို့သင့်အမေကမှာထားတယ်။ သင့်မောင်လေးကိုသင်တိန်းယင် တိရစ္ဆာန်ကြိုးပိုင်းနဲ့သင့်အဖော်ရွာ့သို့ အလည်ခေါ်သွားမှာဖြစ်တယ်။ သင့်မောင်လေးကိုမယိန်းယင်တော့ သင်မသွားရဘူးပေါ့။

အဲဒါကြာ့နဲ့ ဒီသာမှာသင်ဟာ သင့်မောင်လေးနဲ့ကစားပြီးကောင်းမွန်စွာထိန်းတာပေါ့။ သင့်မိဘတွေနဲ့ ညာစာစားနေချိန်မှာသင်ကပြောတယ်။ “အမေ ကျွန်တော်မနက်ဖြန်ဘဲသွားချင်တယ်။” သင့်အမေက “မနက်ဖြန်သွားချင်ယင်ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် နင်တစ်ယောက်တည်းသွားရလိမ့်မယ်။” လိုပြန်ပြောတယ်။ သင်တစ်ဦးတည်းခဲ့မထွက်ဖူးတဲ့အတွက်တစ်ယောက်တည်းသွားရမှာကိုလည်း သင်ကြာ့ကိုနေတယ်။ သင်မသွားဘူးဆိုယင်လည်းရွာထဲမှာသင်တစ်ယောက်တည်းပျင်းနေမှာဖြစ်တယ်။ အဲဒါကြာ့နဲ့သင်လမ်းတစ်ခုခုရွေးရလိမ့်မယ်။



- ◆ သင်တစ်ဦးတည်းအဖော်ဆိုကိုသွားချင်ယင်စာမျက်နှာ J
- ◆ သင့်အမေနဲ့ကျွန်နေခဲ့ချင်ယင်စာမျက်နှာ C

တစ်ယောက်တည်းသွား

ဒီညာသင်အိပ်မပျော်နိုင်သေးပါ။ မနက်ဖြန်သင်တစ်ဦးတည်းခရီးသွားရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ကြောင့် သင်စိတ်လုပ်ရှားနေတယ်။ အိပ်ယာပေါ်မှာဟိုလျည့်ဒီလျည့်နဲ့သင်တော်တော်နဲ့ အိပ် မပျော်နိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် မကြာခင်မှာဘဲသင်အိပ်ပျော်သွားတယ်။ ကြောက်ဖတ်ကောင်ရဲ့ တွန်မြည်သံကြောင့်သင်နဲ့လာပြီးအိပ်ယာမှဝမ်းသာအားရွှေ့ထလိုက်တယ်။ အိမ်နောက် ဖေးမျာဝမင်းချက်နေတဲ့သင့်အမေက “သား၊ မျက်နှာသစ်ပြီးထမင်းလာစားတော့၊ ခဏ နေလျေလာတော့မယ်” လို့ လှမ်းပြောတယ်။ သင်စိတ်တအားလှုပ်ရှားနေတဲ့အတွက် ထမင်း တောင်သိပ်မစားနိုင်ဘူး။

မြစ်ကမ်းပါးဘက်ကိုသင်ဆင်းသွားတယ်။ သင့်အမေက “အမေတို့လည်းလာခဲ့မယ်လို့ နှင့်အ အော်ကိုပြောလိုက်အံ့ဖော်” လို့ လှမ်းအော်မှာကြားလိုက်တယ်။ မကြာခင်မှာဘဲ လျောတစ်စင်း ဆိုက်လာတယ်။ သင်လျောပေါ်တက်လိုက်တယ်။ လျောမောင်းသူကလည်းသင့်ကို လျပတဲ့သ ဘာဝတ်ဝန်းကျင်ရဲ့အလှတွေကိုပြောပြတယ်။ မြစ်ကမ်းဘားတစ်လျောက်မှာရှိတဲ့ လျပတဲ့ သစ်ခွဲပန်းတွေနဲ့ မျောက်တွေသစ်ပင်ပေါ်မှာခန်းပြန်တွဲလွှဲကစားနေကြတာကို သင်တွေ့တော့ သင်လည်းအဲဒီမျောက် တွေလို့သစ်ပင်ပေါ်မှာ လိုက်ကစားချင်တယ်။ ငါကိုတွေ့ရဲ့ အော်မြည် သံကလည်းချို့လို့ဘဲ။ သင်ကုန်းလမ်းခရီးနဲ့သွားယင် ပျော်စရာသိပ်ကောင်းမှာဘဲလို့ တွေး မိတယ်။

သဘာဝရဲ့အလှတွေထဲသင်နှစ်မှာနေချိန်မှာဘဲ လျောမောင်းသူက “ဒီမိုးကောင်းကင်ဘယ် လိုဖြစ်တာလဲ၊ အုံခိုင်းပြီးမောင်မည်းနေတာဘဲ။” လို့ပြောတယ်။ လေနည်းနည်းစတင်တိုက် ခတ်လာပြီ၊ မိုးရွာမလားတော့မပြောနိုင်ပါ။ ဒါပေမယ့် မျောက်တွေမှာဘာမှ ပူပင်သောကမ ရိုဘဲပျော်ရှင်နေကြတာကိုသင်တွေ့ရတယ်။ သင်လည်းကုန်းလမ်းခရီးမှာမျောက်ကလေး တွေနဲ့အတူကစားပြီးသွားချင်တယ်။ လျောမောင်းသူကမှန်တိုင်းကျေမလားပြောတယ်။ ဒါ ကြောင့် သင်ကုန်းလမ်းခရီးနဲ့သွားလို့ မှန်တိုင်းနဲ့ကြံ့လာခဲ့ယင်ပျော်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ရာသီဥတုအခြေအနေကသိပ်မဆိုးရွားပါဘူး။ မျောက်တွေနဲ့အတူကစားပြီးခရီးသွားယင် ပျော်စရာကောင်းမှာဘဲလို့သင်တွေးမိတယ်။



- ◆ လျေပီးကနေမျိန်တိုင်းကိုကြံချင်ယင် ၂၅
- ◆ ကုန်းလမ်းခရီးနဲ့သင်သွားချင်ယင် ၂၈

အိမ်မှာနေ

အိမ်မှာသင်ထိုင်နေတဲ့အခိုန်မှာဘဲ သင့်သူငယ်ချင်းမိန်းခလေးတစ်ယောက်ကသင့်ဆီပြီး လာပြီး “မနက်ဖြန်ကျယ်ငွှန်ငွှေားကဆရာတွေငါတို့ရွာကိုလာမယ်၊ ကလေးတွေကိုလာ ကစားပြုမယ်၊ ဝါတို့သွားကြရအောင်” လို့ ပြောတယ်။ နောက်တစ်နေ့မနက်မှာ သင်ဟာ နိုင်ငံခြားမှ ရောက်လာမယ့်ညွှန်သည်တွေနဲ့တွေ့မှုမျို့ စိတ်လျှပ်ရှားတယ်။

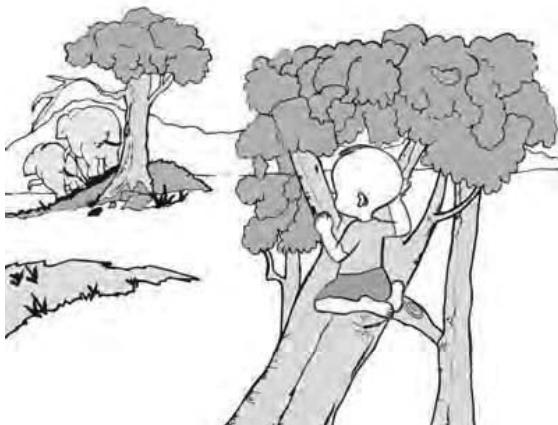
ညွှန်သည်တွေရောက်လာပြီ။ ရွာသားတွေလည်း ပုရွက်ဆိတ်တွေအချို့တုံးကိုတွေ့တဲ့အတိုင်း ဘဲ တန်းစီနေကြတယ်။ ညွှန်သည်တွေကလည်းရပ်ရင်၊ ပြောတ်တွေနဲ့အကမျိုးစုံကိုက ပြောတယ်။ အစီအစဉ်တွေပြီးသွားတဲ့အထိသင်ပါဝင်ကစားခဲ့တယ်။ တာလေခိုရွာကိုသင်မသွား ရပေမယ့်ညွှန်သည်တွေနဲ့ကစားနေရတာကို သင်အရမ်းပျော်ရွှင်တယ်။ အခုညွှန်သည်တွေ ပြန်ကုန်ပြီ။ သင်လည်းပျော်းလာတာနဲ့ တော့ထဲသွားလည်ချင်တယ်။

◆ စာမျက်နှာ ၆

သစ်ပင်ပေါ်တက်၊ ဆင်ကြည့်

သင့်အဖောာတောအကြောင်းကျမ်းတာမို့ သူပြောတဲ့အတိုင်းသင်လိုက်လုပ်ကြည့်တယ်။ လေကွုယ်ရာလမ်းကြောင်းဘယ်ဘက်မှာလဲဆိုတာ သင်သိချင်တဲ့အတွက်သင့်လက်ညိုးကို တံတွေးနဲ့စွဲတိပြီးလေထဲလက်ထောင်ကြည့်တယ်။ လက်ညိုးမှာ လေပိုအေးတဲ့အပိုင်းကို သင် သိလိုက်ပြီး လေကွုယ်တဲ့အရပ်ကိုအခါသင်သိရပြီ။ လေကွုယ်ရာအရပ်ဟာသစ်ပင်ထိပိုင်းဘက်မှာဘဲဆိုတာသင်သိတဲ့အတွက် ဆင်တွေသင့်အနဲ့မရအောင်သစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီးသစ် ကိုင်းပေါ်တက်ထိုင်လိုက်တယ်။

ဆင်တွေကိုသင်တွေ့ရပြီ။ သင့်အဖောာတာမှန်တဲ့အတွက်ဆင်တွေ သင့်ရဲ့အနဲ့မရတော့ဘူး။ ဆင်ကလေးတွေသူတို့ရဲ့နာမောင်းတွေနဲ့ ဆော့ကစားကြတာချစ်စရာကိုသိပ်ကောင်းတယ်။ ဆင်တွေဘယ်ဘက်ကိုညီးတည်သွားကြသလဲ။ တောင်တန်းတစ်နေရာသို့သင်အကြည့်ရောက် သွားတဲ့အခါန်မှာ သင့်အမေနဲ့အဒေါပြာခဲ့ဖူးတဲ့ ဆံပင်ရှည်ရည်နဲ့လောင်းနေတဲ့ အမျိုး သမီးတစ်ယောက်ပုံပေါ်နေတဲ့တောင်အကြောင်း၊ အခဲတောင်ခြေရင်းမှာ စမ်းရေရှိကြောင်းစ တဲ့ပုံပြင်တွေကို သင်ပြန်သတိရတယ်။ သင်အဲဒီအကြောင်းကိုကြေားခဲ့ရတုန်းကရယ်စရာ ကောင်းတဲ့ပုံပြင်နဲ့တူတဲ့အတွက် သင်ရယ်မောခဲ့မိတယ်။ ဒါပေမယ့် သင်အခါတွေ့လိုက်ရတော့ စိတ်ထဲမှာတော်တိတိတိနဲ့ လူပ်ရှားလာတော့တယ်။ တောင်ကိုတကယ်တွေ့ပြီဆိုတော့ စမ်းရေလည်းတကယ်ရှိမှာဘဲလို့ သင်ယုံကြည့်တယ်။ သင်ဘာလုပ်မလဲ။ အခါဆင်တွေ နောက်သင်လိုက်မလား (သို့) စမ်းရေရှိရာသို့ သွားမလား။

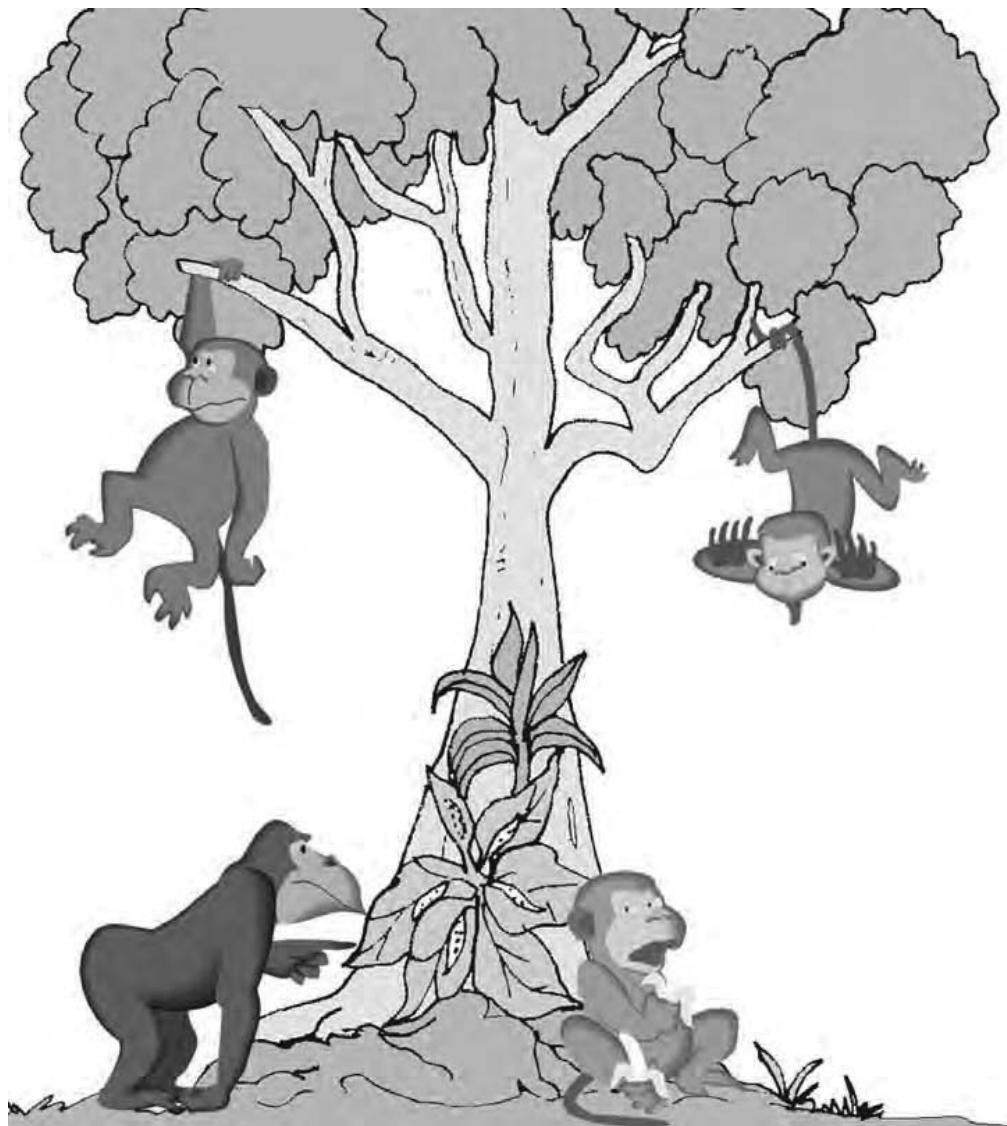


- ◆ ဆင်တွေနောက်သင်လိုက်ချင်ယင် ၁၈
- ◆ စမ်းရေရှိရာသို့သင်သွားချင်ယင် ၈

တောထဲသွား

တောထဲသွားလည်ဖို့သင်ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ မျာာက်တွေပျော်ချင်စွာကစားနေကြပြီး သူတို့ ကသင့်ကိုလက်ယပ်ခေါ်နေသလိုဘဲ။ သစ်ပင်များဟာလည်းစိမ်းလန်းဖို့ပြည်ပြီး၊ ရောင်စုံသစ်ခွဲ ပန်းများသစ်ပင်ပေါ်မှတွဲလွှဲကျနေတာကိုလည်းသင်တွေ့ရတယ်။ ဆင်အော်သံတွေကြားရပြီး၊ မျာာက်တွေသစ်ပင်ပေါ်မှာခုန်ကစားနေကြတယ်။ သူတို့တွေကသင့်ကို တွေ့ရတာနှစ်သက်ပုံ ပေါ်တယ်။

သဘာဝအလှုတွေရဲ့အကြောင်းထဲသင်အတွေးမြောနေတုန်းမှာဘဲ ဆင်တွေရဲ့အော်မြည်သံနဲ့ ပြေးသံကိုသင်ကြားလိုက်ရတယ်။ အဲဒါနဲ့ “ဆင်ပြေးသံကြားယင်သင့်ရဲ့အနှစ်ကိုမရဖို့နဲ့ သင့်နောက်မလိုက်ဖို့လေကွယ်ရာမှာပုန်းနေရတယ်” လို့သင့်အဖေပြောခဲ့ပူးတဲ့စကားကို သင်ပြန်သတိရလိုက်တယ်။ အဲဒါကြောင့် လေကွယ်ရာတစ်နေရာဖြစ်တဲ့ သစ်ပင်ပေါ်မှာ သင်တက်ပုန်းဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် မျာာက်တွေနောက်ကိုသင်လိုက်ပြေးသွားချင်တယ်။ မျာာက်တွေကလည်း အပြေးမြန်တယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် သင်မျာာက်တွေ ရဲ့နောက်ကိုလိုက်မလား ဒါမှမဟုတ် သင့်အဖေပြောသလိုဆင်တွေကိုပုန်းဖို့ သစ်ပင်ပေါ်တက် နေခဲ့မလား။



- ◆ သစ်ပင်ပေါ်ကနေဆင်တွေကိုသင့်ကြည့်ချင်ယင်စာမျက်နှာ ၅
- ◆ သစ်ပင်ပေါ်မတက်ဘဲမျှောက်တွေနောက်လိုက်ချင်ယင်စာမျက်နှာ ၃၄

စမ်းရေ

တောအုပ်တစ်ခုကိုသင်ဖြတ်ကျော်ယင်း အောက်ချင်းငှက်နှစ်ကောင်ကိုသင်တွေ့ရတယ်။ အောက်ချင်းငှက်ကိုသင်တွေ့ရတဲ့အတွက်သင်ဝမ်းသာတယ်။ အခုခိုယင် အောက်ချင်းငှက်တွေအမျိုးတုံးသွားပြီလို့ သင်ကြားဖူးလို့ဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီငှက်မျိုးဟာ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင်သစ္ာရှိကြတဲ့အတွက် ငှက်မတစ်ကောင်သေသွားယင်ငှက်ဖိုတစ်ကောင်ကလည်းလိုက်သေတဲ့အတွက်ကြောင့်ဘဲဖြစ်တယ်။ သင်တို့နေတဲ့နေရာမှာလည်း အောက်ချင်းငှက်မပစ်ဖို့တားမြစ်ထားတဲ့ဥပဒေရှိတယ်။ သင်ရွှေပြန်ရောက်ယင် ဒီအောက်ချင်းငှက်အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြဖို့သင်စိတ်ကူးတယ်။ နေပူပြင်းလာပြီ။ သင်လည်းရေဆာစပြုလာပြီ။

သင့်ရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုကိုမှာသင်ကြည့်လိုက်တော့ အသွေးအရောင်စုံလင်တဲ့လိပ်ပြာကလေးတွေပုံသန်းနေကြတာကိုသင်တွေ့ရတယ်။ အဲဒီမှာဘဲတောင်ကုန်းကလေးတစ်ခုကိုသင်တွေ့ရတယ်။ တောင်ကုန်းဆီကို သင်သွားပြီးကျောက်ကမ်းပါးနားတက်လိုက်တော့အဲ့အားသင့်စွာဘဲစမ်းရေပါက်ကို သင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ စမ်းရေထွက်ရာသို့သင်ဝမ်းသာအားရစွာပြီးသွားပြီးရေသောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီမှာဘဲသစ်ပင်ရှိရာတစ်နေရာသို့စာတစ်ခုရေးထားတာကိုသင်လှမ်းတွေ့လိုက်တယ်။ ဘေးနားတစ်ခုကိုမှာလည်းထူးဆန်းနေသလိုသင်ခံစားရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သစ်ပင်ပေါ်ရေးကပ်ထားတဲ့စာရွက်အပြားဟာသင့်ကိုတစ်ခုခုပြာပြချင်သလို လေမတိုက်ဘဲလူပူနေလို့ဘဲ။ သင်ကလည်းကြောက်ကြောက်နဲ့အဲဒီစာကိုဖတ်ဖို့ချဉ်းကပ်သွားတယ်။ အစတော့ကပ်ထားတဲ့စာကိုသင်ဖတ်လို့မရဘူး။ ဒါပေမယ့် သင်ဖြည်းဖြည်းနဲ့ဖတ်ကြည့်တော့

ဤရေကိုသောက်မိလျင် တစ်သက်လုံးနှင့်ပြီးအသက်ရှင်မည်

လို့ရေးထားတာကိုသင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒုက္ခပါဘဲ။ တစ်စုံတစ်ယောက်ကာဒီစာကိုရေးထားတာဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ သင်ထင်တယ်။ ဒီရေကိုသောက်လိုက်ယင်လည်းဘာမှဖြစ်မှာမဟုတ်ပါဘူးလို့ သင်တွေးမိတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ်ဖြစ်လာခဲ့ယင်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ရေက



လည်းတအားဆာနေပြီ။ အခြားနေရာမှာလည်း ရေရှာတွေနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ သင်
 တွေးမိပြန်ရော။ တစ်ခုရှိတာကဒီရေဂိုသောက်ယင်တစ်သက်လုံးနံပါးပြီးအသက်ရှင်
 မယ်ဆိုတော့ သင်အိမ်ကိုယူသွားဖို့စဉ်းစားတယ်။ ရေအရမိုးဆာနေတဲ့အချိန်မှာ သင်
 ဒီရေဂိုသောက်မလား၊ မသောက်ဘူးလား၊ ဒါမှာမဟုတ် အိမ်ကိုဘဲယူသွားမလား။ သင်
 ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

- ◆ အဲဒီရေဂိုသင်သောက်မယ်ဆိုယင်စာမျက်နှာ ၃၁
- ◆ အဲဒီရေဂိုသင်မသောက်ဘူးဆိုယင်စာမျက်နှာ ၁၄
- ◆ အဲဒီရေဂိုမသောက်ဘဲသင်အိမ်ယူသွားမယ်ဆိုယင်စာမျက်နှာ ၂၂

တောထဲမှာ ကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ တွေ

လူစကားပြောသံကြားလို့အသံကြားရတဲ့ဘက်ကိုသင်လျမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကလေးနှစ်ယောက်သင့်ဘက်လျှောက်လာတာကိုသင်တွေ့ရတယ်။ အကြီးတစ်ယောက်က အသက် ၁၃ နှစ်လောက် ရှိပြီး၊ အငယ်တစ်ယောက်ကအသက် ၁၂ နှစ်ဝန်းကျင်လောက်မှာရှိလိမ့်မယ်။ အကြီးတစ်ယောက်က ယောက်၍လေး၊ အငယ်တစ်ယောက်က မိန်းကလေးဖြစ်တယ်။ သူတို့ ကိုသင်တွေ့လိုက်ရတဲ့အတွက် သင်ဝမ်းသာတယ်။ အဖော်တွေ့ပြီ့အခုတောထဲမှာ တစ်ယောက်ထဲသွားရယ်လည်း သင်သိပ်မကြောက်တော့သူဗျားပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒီကလေးနှစ်ယောက်ကသင့်ကိုတွေ့ပုံမပေါ်ဘူး၊ သင်ကျောက်ဆောင်နဲ့နည်းကွယ်နေလို့ဘဲဖြစ်တယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကသင့်ကိုကျော်သွားပြီး သစ်ပင်အောက်တစ်နေရာမှာ ငှက်ပျောသီးသွား ထို့စားကြတယ်။ သူတို့စားတဲ့ငှက်ပျောသီးကိုသပ်ကြည့်ယင်း သင်လည်းလိုင်းလုံးကြီးလို သက်ပြင်းကြီးစွာရှာချလိုက်တယ်။ သူတို့ကိုသင်အကြားကြီးစိုက်ကြည့်မိတဲ့အတွက် မိန်းက လေးက သင့်ကိုလှမ်းတွေ့လိုက်တော့ မျက်လုံးလိုင်းကြီးနဲ့အံ့ဩနေတော့တယ်။ ယောက်၍လေးတစ်ယောက်က သူတို့နဲ့အတူငှက်ပျောသီးစားဖို့ သင့်ကိုစိတ်ခေါ်တယ်။ သူတို့တွေ့ဟာ ကလေးသာဖြစ်ကြပေမယ့် လူကြီးလိုည်သာစွာစကားပြောတတ်ကြတယ်။ နောက်ပြီး ယောက်၍လေးက သင့်အမည်ကိုမေးပြီး၊ သူ့ရဲ့အမည်မှာဖားသာတော့ဖြစ်ပြီး၊ မိန်းကလေး မှာအေးဝါးဖြစ်ကြောင်း သူကမိတ်ဆက်ပေးတယ်။

သင်ကလည်းအေးဝါးဟာသင်နှင့် အသက်ချင်းတူလိမ့်မယ်လို့ ထင်တဲ့အတွက်သင်ကမေးတယ် “အေးဝါး၊ နှင်အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြုလဲ” အေးဝါးကသူမ အသက်၂၃ နှစ် ရှိပြုဖြစ် ကြောင်းပြောတဲ့အတွက်၊ သင်က “မနောက်ပါနဲ့၊ နှင့်အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြုလဲ” လို့ ဆက်မေးတယ်။ သူမကလည်း “ဝါမနောက်ပါဘူး၊ ဝါက၂၃ နှစ်၊ ဖားသာတော့က ၂၅ နှစ်” လို့ပြန်ဖြေတော့ သင်ကရယ်ချင်တဲ့အတွက်အသံကျယ်လောင်စွာနဲ့ရယ်မောလိုက် တယ်။ အေးဝါးဟာ ဟာသပြောတတ်တယ်လို့သင်ထင်တဲ့အတွက်ကြောင့်ဘဲပေါ့။ ဖားသာ တော့က မျက်မှာက်ကျိုးပြီးပြောတယ် “အေးဝါးပြောတာတွေဟာအမှန်တွေပဲ့၊ နှင့်ကို ငါတို့မနောက်ပါဘူး၊ ပို့သစ်ပင်တစ်နေရာမှာ ကပ်ထားတဲ့စာကို နင်ဖတ်ရလိမ့်မယ်ထင် တယ်” အဲဒါနဲ့သင်ကပြန်မေးတယ် “အဲဒါန်တို့ ရေးထားတာလား” သူတို့က

“အေး ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့ရေးထားတာ” လို့ဖြေတော့သင်က “နင်တို့ ဘာကြောင့်ရေးထားရတာလဲ” လို့မေးတော့သူတို့က “ပြီးခဲ့တဲ့အနှစ် ၂၀၀ လောက်တုန်းက ငါတို့တောကြာက် လိုက်ထွက်ယင်း ငါတို့မှာရေကုန်သွားလို့ငါတို့ရေရှာသောက်တယ်။ နောက်ဆုံးကြည်လင်တဲ့ အဲဒီစမ်းရေကိုငါတို့တွေ့တော့ အားပါးတရသောက်ချလိုက်တယ်။ ငါတို့ ရေသောက်ပြီး အိမ်ပြန်ကြတယ်။ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်လုံးမှာလုံးဝမမောပန်းဘဲ ရွင်လန်း စွာနဲ့ဘဲ ငါတို့အိမ်ပြန်သွားကြတယ်။”



- ◆ သင်ရေသောက်ပြီးသွားတဲ့အတွက်စာမျက်နှာ ၅၆
- ◆ သင်ရောမသောက်ရသေးတဲ့အတွက်စာမျက်နှာ ၁၆
- ◆ သင်ရောမသောက်ဘဲအိမ်ယူသွားတဲ့အတွက်စာမျက်နှာ ၅၂

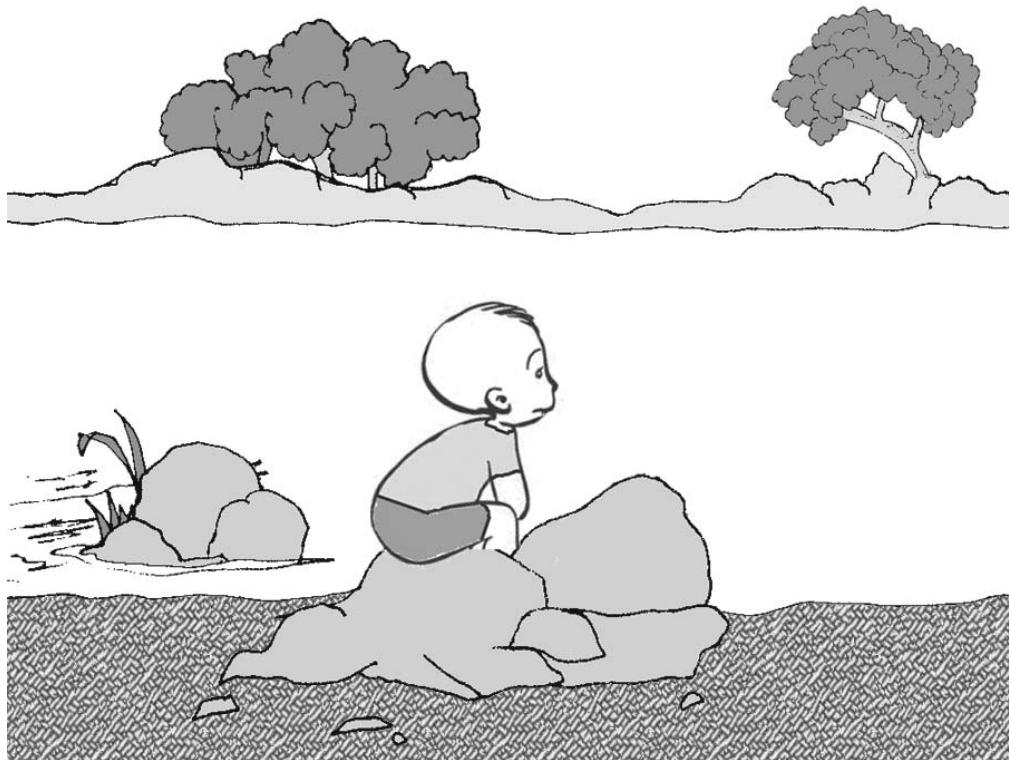
လျှောင်း

သစ်တုံးရှိရာသို့သင်ရေမကူးသွားရဲ့ဘူး။ စိတ်တွေ့လည်းလူပုံပြီး သင်ကြောက်နေတာပေါ့။ သင်တစ်ယောက်တည်းကျို့နေခဲ့ရတဲ့အတွက်ကျယ်လောင်စွာ သင်အော်ဟစ်ပစ်လိုက်ချင်တယ်။ သင့်ရွှေဝမ်းပိုက်ထဲမှာလည်း တေးသံစဉ်တွေဖြစ်ပေါ်လာပြီ။ တစ်ခါတစ်လေ သင့်ရွှေဝမ်းပိုက်ထဲမှာမိုးချိန်းသံလို အသံတစ်ချက်တစ်ချက်မြည်လာတယ်။ အသက်တောင်ပုံမှန်မရှုနိုင်တော့လောက်အောင် သင်တေားကြောက်လာတဲ့အတွက် သင် အိမ်ကိုဘဲပြန်ချင်တော့တယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျောက်တုံးကြီးပေါ်မှာ သင်လျော့စိုင်စောင့်လိုက် တယ်။ သင်မော်လည်းမောနေတဲ့အတွက် ဒီကမ်းစပ်မှာဘဲလျော့စိုင်စောင့်နေရင် လျော်စင်းစင်းလာမှာဘဲလို သင်တွေးမိတယ်။

မကြောဘူးသင်အိပ်လိုက်လာပြီးအိပ်ပျော်သွားတယ်။ မိုးကောင်းကင်မှာသင်လျေးးနေတာကို အိပ်မက်မက်တယ်။ သင်စီးနေတဲ့မိုးတိမ်ဟာပျော်အိပြီး ဤမိုးတဲ့အတွက်သင်ပျော်တယ်။ မိုးကောင်းကင်မှ အောက်ကိုသင်ကြည့်လိုက်တော့ စိမ်းလန်းတဲ့သစ်တော့တွေ၊ မြစ်ချောင်းတွေ နဲ့သင့်အိမ်ဘေးက ြိုထဲမှာအလုပ်လုပ်နေတဲ့သင့်အမေကိုလည်း သင်တွေလိုက်ရတယ်။ အဲဒီ လိုပြုမြဲပြီး ပျော်စရာကောင်းလှတဲ့အရသာကိုသင်ခံစားနေတဲ့အချိန်မှာ လေကမိုးတိမ်ကို ဆောင့်တိုက်လိုက်တဲ့အတွက် မြေကြီးပေါ်သို့ သင်ဝန်းကနဲ့ပြုတ်ကျသွားတော့တယ်။

သင်လန့်နှုန်းလာတော့ လျော်တစ်စင်းသင့်ဘေးမှာဆိုက်လာတာကိုတွေ့ရပြီး၊ သင်လည်းသဲပေါ်မှာဘဲ ရှိနေသေးတဲ့အတွက် ဒါဟာအိပ်မက်ဘဲလို့သင်သိလိုက်ရတယ်။ သင်လည်းဝမ်းသာ အားရစွာ အမြန်ထဲပြီးလျော်မောင်းသူကို “ဦးလေး၊ ဘယ်သွားမလဲ။” လို့မေးတော့ သူကပြန်ဖြေတယ် “ထန်းတစ်ပင်ရွာကိုပြန်မယ်။” ထန်းတစ်ပင်ရွာဟာ သင်သွားမယ့် သင့်အာဒီရွာဖြစ်တယ်။

သင်ကလည်းသင်ကျို့ပြုတ်လာခဲ့ရတဲ့စွန့်စားခန်းတွေအတွက် ဒီလောက်နဲ့တော်ပါပြီလို့ စဉ်းစားတယ်။ သင်အိမ်ကိုဘဲပြန်ချင်ပေမယ့် အခုသင့်အာဒီအိမ်ကိုသွားမယ့်လျော့ရှိနေပြီ။ သင့်အိမ်ကိုပြန်မယ့်လျော့ရှိနောက်ထပ်စောင့်ရယ် သင့်ပါပြီးမောပန်းရလိမ့်မယ်။ အဲဒါကြောင့် သင်ဘာလုပ်မလဲ။



- ◆ သင့်အောမပြန်ဖို့နောက်လျှတ်စိန်းကိုစောင့်ချင်ယင်စာမျက်နှာ ၁၅
- ◆ သင့်အအော်ဆီသွားဖို့နောက်လျှတ်စိန်းကိုသင်ဆက်စောင့်ချင်ယင်စာမျက်နှာ ... ၃၀

စမ်းရေမသောက်ဘူး

သင်ဒီစမ်းရေကိုမသောက်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ စမ်းရေကိုသောက်မိယင် အမြဲလန်းဆန်းပြီး အသက်မကြိုးလာနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ခက်တာကသင်ရေတာအားဆာနေတဲ့အတွက် ဘာလုပ်ရမလဲမသိတော့ဘူး။ အဲဒါကြောင့် အနီးအနားမှာင့်ပျောပင်ရှိကောင်းရှိလိမ့်မလားထင်ပြီးသင်ရှာကြည့်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငှက်ပျောပင်ဟာရေငတ်ခြင်းမှ ပြေစွဲနိုင်လို့ဘဲဖြစ်တယ်။ ငှက်ပျောတော့ကိုသင်ရှာတွေ့ရတယ်။ ငှက်ပျောပင်မှရေသောက်ရပို့သင်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

သင်စဉ်းစားယင်း တချိန်ကသင့်အဘိုးနဲ့ သင်တောင်ယာသွားတွေ့န်းကသောက်စရာ့ရေကျို့သွားတဲ့ အခါင်က်ပျောပင်မှရေဘာယ်လိုရယူခဲ့တာကို သင်ပြန်သတိရလိုက်တယ်။ ငှက်ပျောပင်တွေက အပပ်ကြီးတဲ့အတွက်သင်လျှော့နိုင်မယ့်အပပ်ကိုရွေးချယ်ပြီး အပပ်အရင်းကနေရှိက်လဲလိုက်တယ်။ ငှက်ပျောပင်မှရေရပို့ငှက်ပျောပင်ရဲ့အခွံလွှာတွေကိုသင်ခွံချုပိုက်တယ်။ နောက်ပြီးရွှေက်အဖြစ် သုံးစွဲအတွက်အလွှာတစ်လွှာကိုသောချာစွာသင်ခွံချုပိုက်တယ်။ ငှက်ပျောပင်ရဲ့အတွင်းပိုင်းအနုတေသာက်ကို အမျှင်ဖြစ်အောင်ခွံချုပ်ပြီး ရွှေက်လိုသင်လုပ်ထားတဲ့ ငှက်ပျောလွှာထဲမှာသည်ထည်လိုက်တယ်။ ငှက်ပျောပင်မှရေအနည်းငယ်သာသင်သောက်ရပေမယ့်သင်ရေငတ်ရာကနေပြေသွားတဲ့အတွက်သင်ပြန်လန်းဆန်းလာတယ်။ သင့်စိတ်ထဲမှာလည်းသင့်ကို ဒီလိနည်းပြပေးခဲ့တဲ့ သင့်ရဲ့အဘိုးကိုကျေးဇူးတင်လို့မဆုံးနိုင်တော့ဘူး။

◆ စာမျက်နှာ ၁၀ သို့

လျေနောက်တစ်စင်းစောင့်

အချိန်တော်တော်ကြောအောင်သင်လျေထိုင်စောင့်ရတယ်။ သိပ်မကြောဘူးလျေတစ်စင်းဆိုက်လာတဲ့အတွက် ဝမ်းသာစွာနဲ့ဘဲသင်လျေပေါ်တက်ထိုင်လိုက်တယ်။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့အလှတွေကို ငေးမောကြည့်ယင်းသင့်ရွာအနားပြန်ရောက်တာတောင် သင်သတိမထားမိလိုက်ဘူး။ ကမ်းစပ်မှာ ရေဆော့ကစားနေကြတဲ့ကလေးတွေကိုသင်တွေ့ရတယ်။ မြစ်ချောင်းမှထလာမယ့်လိုင်းတွေကို သူတို့စောင့်မျှော်ကစားနေကြတယ်။ လျေကျော်သွားတာနဲ့ သူတို့လည်းလိုင်းထရာကိုပျော်ရွှင်စွာ လိုင်းစီးကြတယ်။

သင်လျေပေါ်ကနေဆင်းပြီး အဖိမ်ပြန်လမ်းအတိုင်းဆက်လျောက်သွားတယ်။ သင့်အဖိမ်ကိုလုမ်းတွေ့ရပြီ။ သင်လမ်းတောင်သိပ်မလျောက်နိုင်တော့ဘူး။ သင်လျေကားထိပ်နားရောက်တော့သင့်အမေကသင့်ကိုဆီးကြိုတယ်။ မီးဖိုဆောင်ထဲသင်တခါတည်းဝင်သွားပြီး ထမင်းစားတော့တယ်။ သင့်အမေလည်းသင့်နံဘေးမှာထိုင်ပြီးသင့်ရွဲခဲ့ဗျားစွဲအကြောင်းကိုမေးမြန်းတယ်။ သင်က “အမေ၊ ကျွန်ုတ်ထမင်းစားပြီးမှုပြောပြပါရအေ၊ ကျွန်ုတ်အခုတအားမောနေလိုပါ။” ပြောပြီး၊ သင်ထမင်းစားပြီးတာနဲ့ သင့်ရွဲဖြစ်ပျက်ပုံခရီးစဉ်အကြောင်းတွေကို ပြောပြတော့တာပေါ့။

သင်အဖိမ်ပြန်ရောက်တာကိုဘဲသင်ဝမ်းသာလှတယ်။ အခုသင်ရွာထဲမှာပြန်ရောက်နေပြီပေါ့။

◆ စာမျက်နှာ ၄ သို့

တောထဲမှကလေးနှစ်ယောက်က အဒေါ်အိမ်သို့လည်းပြပေးခြင်း

“အချိန်တွေတစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ်၊ တစ်လပြီးတစ်လ၊ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက်ကုန်လွန်လာပေမယ့် ငါတို့အသက်မကြီးလာနိုင်ဘူး။ တခြားသူတွေငါတို့ကိုတွေ့တော့ သူတို့အတွက်ထူးဆန်းနေတယ်။ နောက်ဆုံးငါတို့ရဲ့မိဘတွေတောင်ကွယ်လွန်သွားတယ်။ ငါတို့ချို့တဲ့ငါတို့အပေါင်းအဖော်တွေလည်း ငါတို့ထက်အယင်ဆုံးကုန်ပြီ။”

ဘားသာတော့နဲ့အေးဝါးတို့ပြောပြတာကိုသင်နားထောင်ယင်း၊ သင်အဲဒီစိမ်းရေကိုမသောက်နဲ့မိတဲ့အတွက် သင်အရမ်းဝမ်းသာသွားတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကျန်းမာပြီးနှပါးနေတာကောင်းတာဘဲ။ ဒါပေမယ့် သူတို့အတွက်တော့သင်စိတ်မကောင်းဘူး။ နောက်ဆုံးမှာ ဒီနေရာဟာထန်းတစ်ပင်ရွာနဲ့နှီးကြောင်းသူတို့ကသင့်ကိုပြောပြတယ်။ သင်လည်းဝမ်းသာအားရစွာဘဲ “ဟုတ်လား၊ နင်တို့လမ်းသိလား၊ ဂုံးကိုပြောပြပါအံး” လို့ ပြောတော့သူတို့ကသင့်ကိုလမ်းပြလိုက်တယ်။ သင်ကလည်း “ကျေးဇူးဘဲသူငယ်ချင်းတို့ရေးထန်းတစ်ပင်ရွာဟာင့်အဒေါ်ရွာဘဲ၊ ဒါအဲဒီကိုသွားမယ်” လို့ကျေးဇူးတင်စကားပြောတော့ ယောက်ဗျားလေးတစ်ယောက်ကသင့်ကို “ဂုံးမြေး၊ နင့်ကိုင်တို့လိုက်ပို့ပေးချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်လိုက်ပို့လို့ မဖြစ်ဘူး” လို့ပြောတယ်။

သင်က “ဂုံးမြေး” ဆိုတဲ့စကားကိုကြားတဲ့အခါသင်ရယ်ချင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူတို့နဲ့ခွဲခွဲရတော့မယ်ဆိုတော့ သင်စိတ်မကောင်းမိဘူး။ သူတို့ကိုကူညီချင်ပေမယ့်လည်းသင်ဘာမှမကူညီနိုင်ဘူး။



◆ စာမျက်နှာ ၂၈ ထို့

ဆင်နောက်လိုက်ခြင်း

ဆင်တွေနောက်လိုက်သွားဖို့ သင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဆင်တွေရဲနောက်ကို သင်လိုက်တော့ တယ်။ ဆင်တွေခရီးသွားတာကဝေးသည်ထက်ဝေးလာတော့ သင်လမ်းပျောက်မှာကိုလည်း ကြောက်လာတယ်။ နောက်ဆုံးဆင်တွေတောင်စတက်တော့တယ်။ သင်လည်းဆင်နောက် လိုက်လာတာအတော်ကြာပြီမျို့မောပန်းလာပြီ။

အဲဒီအချိန်မှာဘဲ ဆင်တွေတောင်ပေါ်တက်တဲ့လမ်းနဲ့ အခြားတောင်အောက်ဆင်းသွားတဲ့ လမ်းကိုသင်တွေ့ရတယ်။ ဒီတစ်ခါ ဘယ်လမ်းသွားယင်ကောင်းမလဲလို့ သင်တခဏစဉ်းစား လိုက်တယ်။ သင်အဲဒီလိုစဉ်းစားနေတဲ့အချိန်မှာဘဲ ချုံစရာကောင်းလှုတဲ့ဆင်ကလေးကသင့် ကိုပြန်လှည့်ကြည့်ပြီး၊ သူ့နောက်လိုက်ဖြိုနှာမောင်းနဲ့ယမ်းပြတယ်။ သူကဘဲသင့်ကိုလမ်းပြပေး လိုလိုနဲ့ သူ့ကိုယ်သူ့ချုစ်စရာကောင်းအောင် ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့လုပ်ပြနေတယ်။ ဆင်ကလေးရဲ့ အမူအရာတွေ ဟာချုစ်စရာကောင်းလှပါတယ်။

သင်ရေဆာတဲ့အတွက် တောင်အောက်ဆင်းတဲ့လမ်းသွားယင်မြစ်ချောင်းတစ်ခုခုတွေ့ ကောင်းတွေ့နိုင်တယ်လို့ သင်စဉ်းစားပြန်တယ်။ သင်ဘယ်လမ်းသွားမလဲ။



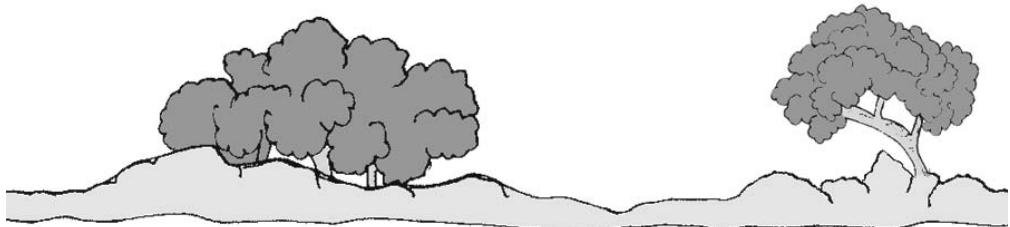
- ◆ တောင်ပါးထို့ဆင်တွေနောက်လိုက်ချင်ယင်စာမျက်နှာ ၃၆
- ◆ တောင်အောက်လမ်းသွားချင်ယင်စာမျက်နှာ ၂၀

တောင်အောက်လမ်းဆင်းသွား

ဒီလမ်းကိုအချိန်အတော်ကြောအောင် သင်လျှောက်သွားရတယ်။ မကြောပါဘူး မြစ်ချောင်းကို သင်တွေ့ရတယ်။ အဲဒီမှာဘဲလေးလေနဲ့သူ့တစ်ဝါးကွဲတစ်ယောက်ကိုပါသင်တွေ့လိုက်ရတော့ သင်အဲ့အားသင့်သွားတယ်။ သူတို့ကိုတွေ့ရတဲ့အတွက်လည်းသင်ဝါးသာတယ်။ လေးလေက န္တရာသီကျောင်းပိတ်ရက်မှာသူ့ဆွဲမျိုးတွေဆီအလည်သွားနဲ့ကြောင်းနဲ့စမ်းရေခဲ့လျို့ရှက်တွေ့ကိုပါသင့်ကိုပြောပြောတယ်။

ပြီးတဲ့နောက် လေးလေကသင့်ကို “နင်ဘယ်သွားမလို့လဲ” လို့မေးတယ်။ သင်က “ င့်အော်ဆီသွားမလားစဉ်းစားထားတယ် ဒါပေမယ့် လျို့ရှက်ချက်ရှိရာစမ်းရေသို့လည်းသွားချင်တယ်။ နင်လမ်းသိလား။” လို့ပြောတော့ လေးလေက “ဒီလမ်းဟာစမ်းရေတွေကရာသို့ သွားတဲ့လမ်းဖြစ်ပြီး၊ ဟိုလမ်းကတော့ နင့်အဖော်ဆီသွားတဲ့လမ်းပဲ့။ ဒါပေမယ့် နင့်အဖော်ဆီသွားတဲ့ လမ်းနှစ်လမ်းရှိတယ်။ တစ်လမ်းကတော့ အများသွားနေကျလမ်းဖြစ်တယ်။ ဝေးတော့အရမ်းဝေးတယ် ဒါပေမယ့် ရျောမွှေ့တဲ့ လမ်းဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်လမ်းကတော့ ဖြတ်လမ်းဖြစ်ပြီး၊ ဆင်တွေနောက်လိုက်ရမယ်။” သင်အရမ်းမောပန်းနေတယ်။

သင့်အော်ဆီသွားပြီးအစာစားအနားယူပြီးမှုခရီးဆက်ယင်ကောင်းမယ်လို့သင်တွေးမိတယ်။ အဲဒါကြောင့် အဖော်ဆီဖြတ်လမ်းနဲ့သွားယင် အယင်ရောက်ပြီးမြန်မြန်အနားယူရမှာဘဲလို့ သင်စဉ်းစားနေတယ်။ လူအများသွားနေကျလမ်းကဝေးပြီး။ ဖြတ်လမ်းကျတော့တောင် နည်းနည်းတက်ရမယ်။ ဒါပေမယ့် လျို့ရှက်ချက်ရှိရာစမ်းရေသို့လည်းသင်သွားချင်တယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် သင်ဘယ်လမ်းရွေးမလဲ။



- ◆ စမ်းရေတွက်ရာသို့သွားချင်လျှင်စာမျက်နှာ ၈
- ◆ သင့်အအေါ်ဆီသို့လူအများသွားနေကျလမ်းဖြင့်သွားချင်လျှင်စာမျက်နှာ ၂၈
- ◆ သင့်အအေါ်ဆီသို့ဖြတ်လမ်းဖြင့်သွားချင်လျှင်စာမျက်နှာ ၃၆

ရေအချို့ပူသွား

စမ်းရေပူသွားဖို့အချိန်အတော်ကြာအောင်သင်စဉ်းစားနေတယ်။ သောက်လည်းသင်မသောက်ရဘူး။ ရေးထားတဲ့စာကြာင့်သင်ယုံခေက်တဲ့အတွက် အီမိကိုဘယူပြနိဖို့ သင်ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ စမ်းရေပူသွားဖို့ဝါးဗူး(ရေဗူး) ရှိယင်သိပ်ကောင်းမှာဘဲလို့ သင်တွေးမိပြန်တယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့သစ်ရွက်အကျယ်ကြီးတစ်ခုထဲမှာစမ်းရေထည့်ပြီး ခရီးဆက်သွားတယ်။ ခရီးဆက်ယင်းသင်လည်း ရေတအားဆာလာတယ်။ ဒါပေမယ့် ကံကောင်းစွာဘဲမြစ်ချောင်းတစ်ခုကို သင်တွေ့ရတဲ့အတွက် မြစ်ချောင်းထဲကရေကို သင်သောက်သုံးရတာပေါ့။ ရေသောက်ပြီးနောက် သင်ခရီးဆက်ပြန်တယ်။

◆ စာမျက်နှာ ၁၀ ထို့

လျှပ်မှဆင်းကုန်းကြောင်းခရီးဖြင့်သွားခြင်း

ကုန်းပေါ်သို့သင်ဆင်းလိုက်တယ်။ လျှမောင်းသူက “ကောင်လေး၊ နှင်ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ မှန်တိုင်းကျို့စိုင်တယ်။” လို့သင့်နောက်ကနေလိုက်အောင်တယ်။ လျှမောင်းသူကို သင်နားမထောင်ဘဲသင်ဆက်လျောက်သွားတယ်။ မျာ်ကျော်တွေကိုသင်ပြန်တွေ့ချင်တဲ့အတွက် တော့ ထဲကိုသင်သွားချင်တာဖြစ်တယ်။

သင်ခရီးဆက်ယင်းမမျှော်လင့်ဘဲ လေပြင်းထန်စွာတိုက်ခတ်ပြီးလေမှန်တိုင်းကျပါလေရော့။ လေပြင်းကြောင့်သူမှန်၊ မြေမှန်၏တွေသင့်မျာ်စိတဝ်သွားတဲ့အတွက် သင်ဘာမှမမြင်ရတော့ ဘူး။ သင့်ခန္ဓာကိုယ်လည်းကွင်းထဲမှာဘော့လုံးကန်နေတဲ့သူအလား ချေလည်ပတ်လည်နဲ့ လည်နေတော့တယ်။ သင့်နားထဲမှာ ရေရှိုင်းလုံးကြီးလိုလေပြင်းထန်စွာတိုက်ခတ်တဲ့အတွက် သင်အရမ်းကြောက်လာတယ်။ အနီးနားမှာရှိတဲ့မြောင်းထဲမှာရှုံးစွဲထဲ သင်လျောဆင်းလိုက် တယ်။ လေထပါမသွားအောင်တစ်စုံတစ်ခုကို ဖမ်းကိုင်ထားဖို့သင်စမ်းကြည့်တယ်။ နောက် ဆုံးသစ်မြှစ်အစကလေးကိုဖမ်းမိတယ်။

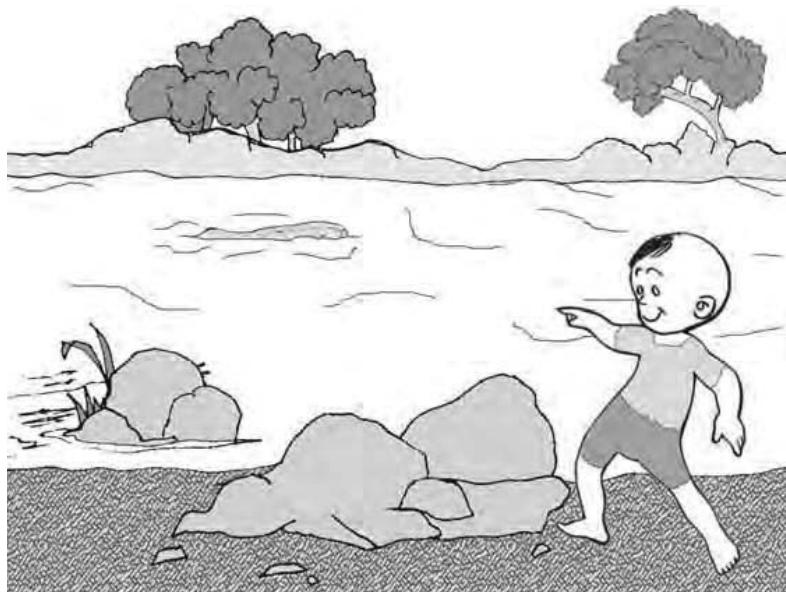
လေပြင်းမှန်တိုင်းမှလွှာတ်မြောက်ဖို့သစ်မြစ်ကိုမြှောင်ဆုတ်ကိုင်ပြီးမြောင်းထဲမှာဘဲသင့် ကိုယ်သင်အကာအကွယ်ယူလိုက်တယ်။ သင့်ဆံပင်နဲ့သင့်အဝတ်တွေကိုလေတိုက်မိတဲ့အတွက် သင့်အဆုတ်ထဲမှာဖုန်မှန်၏တွေပြည့်နေသလိုသင်ခံစားရတယ်။ သင့်နှာခေါင်းထဲမှာ လည်း ဖုန်မှန်၏တွေပြည့်နေတဲ့အတွက် သင်နှာချေစပြုလာတယ်။ မြောင်းထဲကနေသင်ပြန် တက်လာပြီး၊ ဘေးနားတစ်စုံလိုက်ကိုသင် ရွှေကြည့်လိုက်တယ်။ သင်မြစ်ကမ်းနားရောက်နေ တာကိုသင်တွေရတယ်။ လေမှန်တိုင်းပြီးသွားပြီ။

- ◆ တော့လေပြန်သွားပြီးမျာ်ကျော်တွေနောက်လိုက်ချင်ယင် ၆
- ◆ မြစ်ကမ်းနားမှာဘဲနေချင်ယင် J၂

မြစ်ကမ်းနားမှာနေ

သင်စီးလာခဲ့တဲ့လျောတစ်စင်းကိုပြန်ရှာပေမယ့်သင်မတွေ့ရတော့ဘူး။ လျောမောင်းတဲ့ဦးလေးကိုတစ်ယောက်လည်းလေမှန်တိုင်းနဲ့အတူလွှင့်ပါသွားပြီ။ သင်တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်းထိရှုအက်ရာလေးတွေနဲ့မြစ်ကမ်းနံဘေးမှာဘဲသင်ထိုင်ချလိုက်ပြီးသင့်ကိုကူညီမယ့်အရာတစ်စုံတစ်ခုပေါ် လာယင်သိပ်ကောင်းမှာဘဲလို့ သင်စဉ်းစားနေတယ်။

လေမှန်တိုင်းကြောင့်သင်တစ်ကိုယ်လုံးပေါ်ဖေတဲ့အတွက် မြစ်ထဲမှာသင်ရေဆင်းချိုးလိုက်တယ်။ သင်ရေချိုးပြီးနောက်သင့်တစ်ကိုယ်လုံးပြန်လည်သန့်စင်လာပြီး၊ လန်းဆန်းလာတာပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ သစ်တုံးကြီးတစ်တုံးမျော်လာတာကိုအဝေးကနေသင်လှမ်းတွေ့လိုက်တယ်။ အဲဒီသစ်တုံးကြီးဆီကိုရေကူးသွားယင်ကောင်းမလား ဒါမှမဟုတ် ဒီကမ်းစပ်မှာဘဲလျော်စောင့်ယင် ကောင်းမလားစဉ်းစားတယ်။ ဒါပေမယ့် ရေကြောင်းခေါ်နဲ့က မျှော်လင့်ချက်သိပ်မရှိဘူးလို့တွေးမြှုပ်နှံရော့။ တောလမ်းနဲ့ပြန်သွားယင်ကောင်းမလား။ သင်ဘာလုပ်မလဲ။



- ◆ သစ်တုံးကြီးဆီသို့ ရေကူးသွားချင်ယင်စာမျက်နှာ ၂၆
- ◆ ကုန်းလမ်းနဲ့(တောထ)သွားချင်ယင်စာမျက်နှာ ၆
- ◆ လျောသစ်တစ်စင်းကိုဆက်စောင့်ချင်ယင်စာမျက်နှာ ၁၂

လျှပ်မှာစောင့်နေ

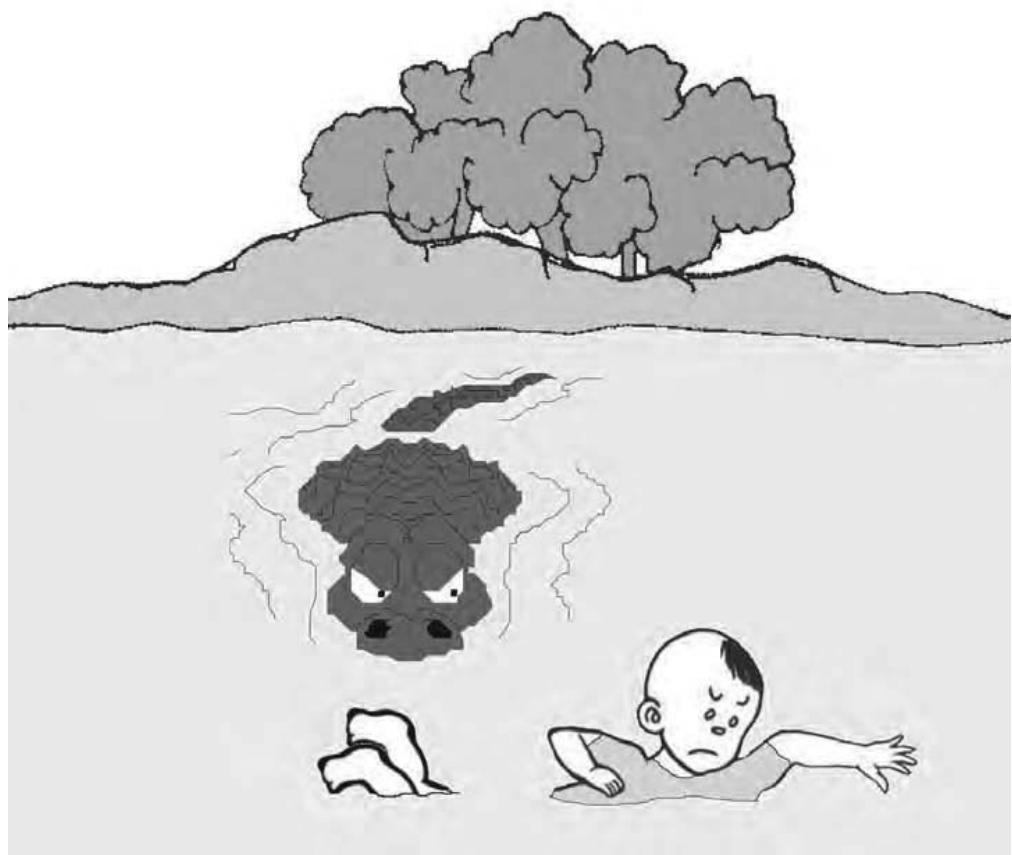
လျေပေါ်မှာသင်ထိုင်နေဆဲပင်။ သင်ကုန်းပေါ်ဆင်းယင် သင်တစ်ယောက်တည်းမို့ တော်တရွာ့ကသင့်ကိုထိုင်းကိုက်ကြေမှာကိုမြောက်တာပေါ့။ ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံးမှာ လည်းမောင်မည်းလာပြီ။ ဒီလိုမောင်မည်းတာမျိုးကိုသင်တစ်ခါမှမကြံဖူးဘူး။ သင်ဒီလိုအံ့အားသင့်နေချိန်မှာဘဲ လေမှန်တိုင်းပြင်းထန်စွာကျတော့တယ်။ လျေတစ်စင်းမြစ်အလယ်မှာ လိုင်းတွေနဲ့အတူ ပုတ်ခတ်ယိမ်းယိုင်နေပြီ။ သင်အသက်ရှုမရတော့လောက်အောင် မှန်တိုင်းကပြင်းထန်တယ်။ သဲမှန်း၊ ပြောမှန်းတွေလည်းလွှုံးပြီး လျေကလည်းယိမ်းယိုင်လှည့်ပတ်ယင်းသစ်ခက်သစ်ကိုင်းတွေရှိ တဲ့မြစ်ကမ်းနဲ့ဘေးကိုရောက်သွားတယ်။ လျေမောင်းတဲ့ဦးလေးကြီးက “ဝါတို့ခရီးရှေ့ဆက်ဖို့မလွှယ်တော့ဘူး၊ လျေလည်းထိန်းလို့မနိုင်တော့ဘူး၊ လေမှန်တိုင်းလည်းကြီးလာပြီ။ ကမ်းစပ်မှာန်ဆင်းပြီး နိုင်ယယ်ပိုလုံခြုံမယ်။” လို့သင့်ကိုလှမ်းပြောတယ်။

အဲဒါကြာ့င့် မုန်တိုင်းမှုအကာအကွယ်ရှိသင်လျေပေါ်ကနေဆင်းလိုက်တယ်။ လျေမောင်းတဲ့ ဦးလေးကြီးကတော့သူ့လျေနဲ့အတူမြစ်ထဲမှာဘဲ ပျောက်ကွယ်သွားတော့တယ်။ အခြားလျေ တစ်စင်းကိုစောင့်ယုံကောင်းမလေးသင်စဉ်းစားတယ်။ နောက်ထပ်လျေတစ်စင်းစေားတော့ လာနိုင်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပျော်မြှိုးလှတဲ့ပျောက်တွေ့ရဲ့အောင်သံကိုသင်ကြားရပြန်တယ်။ သင်ဘာလုပ်မလဲ။

- ◆ ገዢና፡ልማት፡ወሪያ፡ቃድ፡ወርሃዊ፡ሚንበር፡ሙስና ፭
 - ◆ ቅርቡ፡አዋ፡ሙዬ፡ፈኖ፡ሚንበር፡ሙስና ፯፭

သစ်တုံးရှိရာသို့ရေကူးသွားခြင်း

သင်လည်းဝမ်းသာအားရွှေ့မြန်ထဲဆင်းပြီး သစ်တုံးကိုဖမ်းဖို့ရေကူးသွားတယ်။ ဒီသစ်တုံးဟာ သင့်ရွှေအကောင်းဆုံးခရီးသွားဖော်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်လို့သင်ထင်တယ်။ အဲဒါကြောင့် သစ်တုံးကြီး မျှောသွားမှာကိုသင်စိုးရိမ်တဲ့အတွက်မြန်နိုင်သလောက်မြန်အောင်သင်ရေကူးသွားတယ်။ သစ်တုံးအနားသို့ရောက်ခါနီးပြီ။ သစ်တုံးကြီးကို သင်ဖမ်းယူပြီးသစ်တုံးပေါ်တက်လိုက်တယ်။ သစ်တုံးကြီးလို့ သင်ထင်ထားခဲ့တဲ့အကောင်းဆုံးခရီးသွားဖော်ဟာ နောက်ဆုံးမိကျောင်းကြီး တစ်ကောင်ဖြစ်နေတယ်။ သင်လက်လွှတ်ပြီးအမြန်ပြုးပေမယ့် သင်ဟာမိကျောင်းရွှေအစာဖြစ် သွားကြောင်း သိလိုက်ရတော့တယ်။



ဒီနေ့ဟာသင့်အတွက်အဆိုးဝါးဆုံးနေ့တစ်နေ့ဖြစ်ပေမယ့် မိကျောင်းကြီးအတွက်တော့
အကောင်းဆုံးသောနေ့တစ်နေ့ဘဲပေါ့။

ပြီးပါပြီ။

အအေးအဖော်သို့သွား

သင့်အဖော် သင့်မိဘနဲ့သင့်မောင်လေးကိုသင်တွေ့ရတယ်။ သူတို့အားလုံးက သင့်ကိုပြီးပြနေကြတယ်။ သင့်မိဘတွေအယင်ရောက်လို့သင့်ကိုမတွေ့ရတဲ့အတွက် သူတို့စိတ်ပူပြီး သင့်ကိုရှာထဲမှာတောင်လိုက်ရှာခဲ့သေးတယ်။ အခါသင့်ကိုတွေ့ရလို့ သူတို့အားလုံးဝမ်းသာကြတယ်။

သင့်အမေနဲ့အဖော်က စားစရာတွေကိုပြင်ဆင်ပြီးသင်တို့အားလုံးကပျော်ရွင်စွာ သုံးဆောင်ကြပြီး သင့်ရဲ့ခရီးစဉ်အကြောင်းကိုသင်ပြောပြုတယ်။ သင့်ရဲ့ခရီးစဉ်အကြောင်းကိုလူကြီးတွေအားလုံးစိတ်ဝင်စားပြီးအဲ့သုံးကြပေမယ့် သင့်မောင်လေးကသင်ပြောတာတွေကိုဘာမှစိတ်မဝင်စားသလိုဘဲ ရှေ့မှာရှိတဲ့ပုံပြင်စာအုပ်ရဲ့အကြောင်းကိုသာမေးနေတယ်။

အဖော်ကသင်တို့ကို နောက်တနေ့မှာရေတံခွန်သို့အလည်ခေါ်သွားမယ်လို့ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် သင်ကသင်ပြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့သင့်ရဲ့စွန်စားသန်းတွေနဲ့ရင်မောလှပြီဖြစ်တဲ့အတွက် “ကျေးဇူးဘဲအဖော် ဒါပေမယ့် ကျွန်ုတ်အမိမှာဘဲအနားယူချင်ပါတယ်” လို့သင့်အဖော်ကိုပြန်ပြောတယ်။ ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ် အဖော်ရှာသို့အလည်တစ်ခေါက်သွားခြင်းမှာ ပျော်စရာကောင်းလျှော့ဗျား၊ သင်ဘယ်တော့မှ မေ့မရနိုင်တဲ့နေ့တစ်နေ့ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်။



ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ် အတားအဆီး၊ အနောင့်အယုက်၊ ဘေးအန္တရယ်အမျိုးမျိုးနဲ့ သင်ကြံ
တွေ့ရပေမယ့် သင့်အဒေါ်အိမ်သို့ကောင်းမွန်စွာ ရောက်ရှိတဲ့အတွက်သင်ဝမ်းသာတယ်။

ပြီးပါပြီ။

လျှဖြင့်အဒေါ်ရွာသို့သွား

ပုံးစွမ်းစွာနဲ့ဝမ်းသာအားရွှေ့လျော့ပေါ်မှာသင်တက်ထိုင်လိုက်တယ်။ သင့်အဒေါ်အိမ်ရောက်ယင်သင့်ရွှေ့ခက်ခလုတဲ့ခရီးစဉ်အကြောင်းနဲ့ ယခုကောင်းမွန်စွာသင်ရောက်ရှိလာနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်းပြောပြဖို့သင်စိတ်ကူးထားတယ်။ ရေကြောင်းခရီးနဲ့ သင်သွားနေတုန်းမှာဘဲ လမ်းခရီးမှာဆင်တွေသွားလာနေတာကိုသင်တွေ့ရတယ်။ ဆင်တွေအားလုံးထဲမှ အငယ်ဆုံးတစ်ကောင်က နောက်ဆုံးမှာကျွန်ုပ်နေခဲ့တယ်။ ဆင်ကလေးတစ်ကောင်က အလွန်မှုချိစရာ့ကောင်းလှတယ်။ ဒီဆင်အုပ်တွော်ယ်သွားနေကြတာလဲ ဆင်ကလေးနဲ့အတူဆော့ပြီးခရီးသွားယင်ပျော်စရာသိပ်ကောင်းမှာဘဲလို့သင်တွေးမိပြန်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဒေါ်အိမ်ရောက်ဖို့ကလည်းနီးလာပြီ။ သင်ဘာလုပ်မလဲ။



- ◆ လျော့ပေါ်မှာဆင်းပြီးဆင်တွေနောက်သင်လိုက်ချင်ယင်စာမျက်နှာ ၁၈
- ◆ သင့်အဒေါ်ကိုသွားတွေ့ချင်ယင်စာမျက်နှာ ၂၈

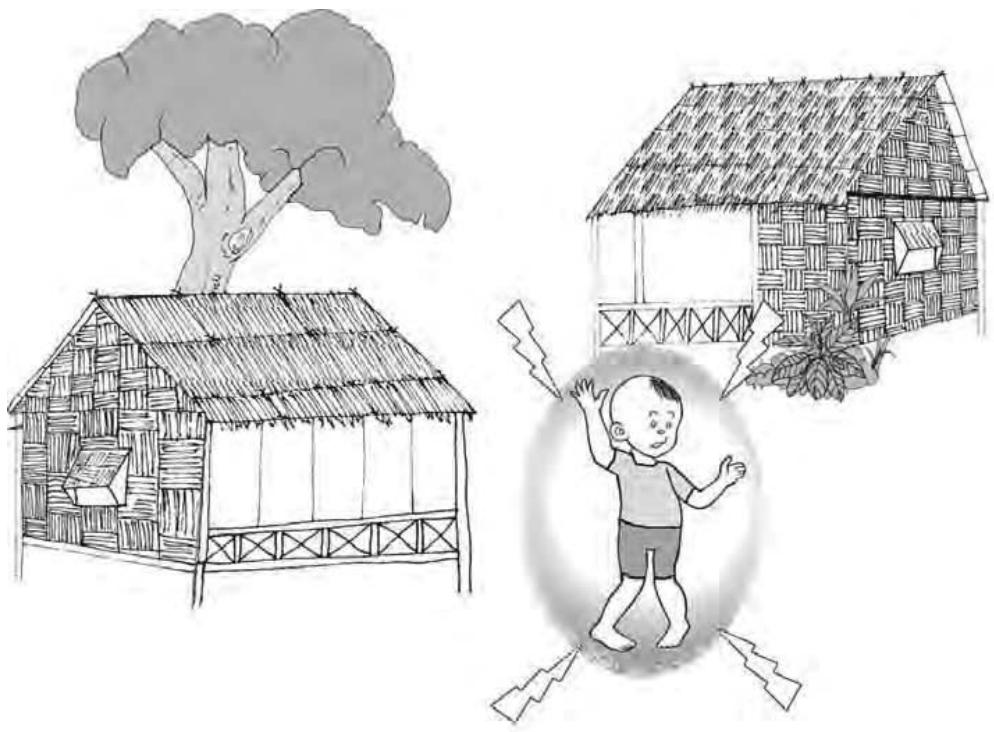
ရေသေက်တယ်

သင်ရေတအားဆာနေတဲ့အတွက် သင်ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ဘူး။ ခြေထွေလက်တွေလည်း တုန်လာပြီ။ ရေးထားတဲ့ဒီစာဟာတကယ်ဘဲဟုတ်သလား။ ဘယ်သူရေးတာလဲ။ သင်က တော့ ရေးထားတဲ့စာကိုသိပ်မယုံချင်ဘူး။ နောက်ဆုံးရေတိတာသင်မခံနိုင်တော့တဲ့အတွက် အဲဒီစမ်းရေကိုအားပါးတရဝလင်စွာသောက်ချလိုက်တယ်။ သင်ရေသေက်ပြီး ဘာမှတူး ခြားချက်မရှိတာကိုသင်တွေ့ရတဲ့အတွက် “တော်ပါသေးရဲ့ ... အဲဒီစာကိုဝယ်ယူမိတာ၊ င့်မှာဘာမှလည်းမဖြစ်ပါဘူး၊ ဘယ်သူကဒီစာကို လျောက်ရေးတာလဲမသိပါဘူး” လို့တစ်ယောက်တည်းရွှေတိမိတော့တယ်။ သင်ရေအဝသောက်ခဲ့ရတဲ့အတွက် သင်ပိုမိုလန်းဆန်းလာပြီးပျော်စွာစွာ ခရီးဆက်သွားတော့တယ်။

◆ စာမျက်နှာ ၁၀ ထို့

နိုးနိုကိယုံ

သင်သူ့ကိုမယုံချင်ပေမယ့် သင့်ရွှေနှစ်စားခန်းတွေအတွက်နဲ့လည်းပင်ပန်းလျှပြုဖြစ်တဲ့တွက် သင် အိမ်ကိုဘဲပြန်ချင်တော့တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကိုယုံဖို့သင်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး “ကောင်းပြီ၊ သင့် ကိုကျွန်ုပ်ယုံပါတယ်၊ ကျွန်ုပ်အိမ်ပြန်ရောက်ဖို့သင်ဘယ်လိုကူညီပေးမလဲ” လို့ သူ့ကိုပြော တယ်။ သူကလည်း “သင်အိမ်ပြန်ရောက်ချင်ယင်မျက်စီကိုမှတ်ပြီး၊ သင်အိမ်ပြန်ရောက်ချင် ကြောင်း စိတ်ထဲဆန္ဒပြုယင်သင်ပြန်ရောက်လိမ့်မယ်” လိုပြန်ပြောတယ်။ သူလမ်းညွှန်တဲ့အ တိုင်း သင်လည်းမျက်စီမှတ်ပြီး သင့်စိတ်ထဲမှာအိမ်ပြန်ရောက်ဖို့ဆန္ဒပြုလိုက်တယ်။ တရာ့နဲ့ တည်းမှာဘဲ သင့်ပတ်ပတ်လည်မှာမိုးရောင်လို့ အလင်းရောင်တောာက်ပလာသလိုခံစားရ တယ်။ သင်မျက်စီပြန်ဖွင့်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ သင်အိမ်ပြန်ရောက်နေတာကိုအဲ့သွားသင် တွေ့လိုက်ရတယ်။ သင်အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အတွက်သင်ဝမ်းသာတယ်။

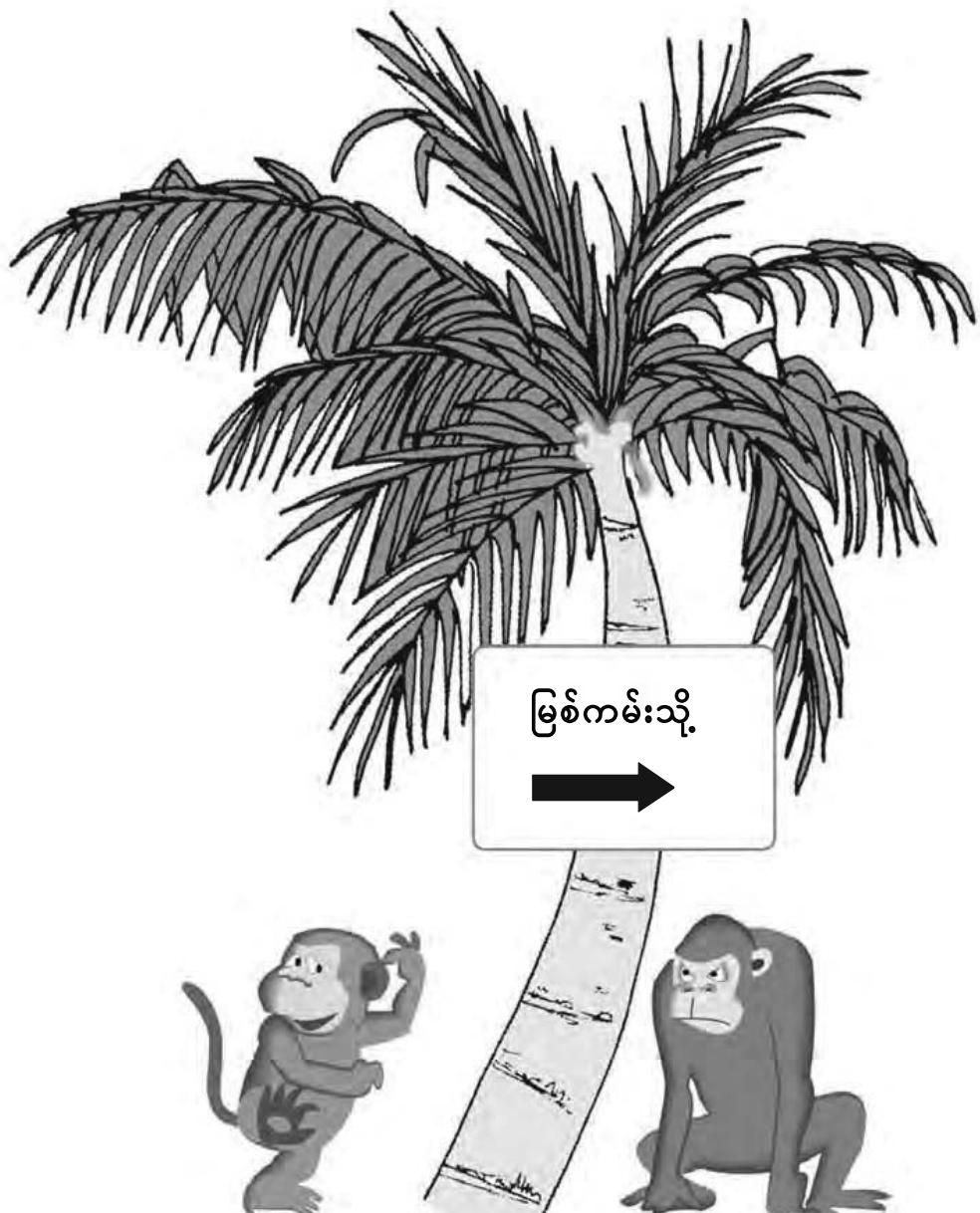


သင်အိမ်ပြန်ရောက်နိုင်အောင် သင်ဖန်တီးနိုင်တာသိပ်ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် သင့်ရဲ့အိမ် သူအိမ်သားတွေနဲ့သူငယ်ချင်းတွေကိုဒီအကြောင်းပြောပြယ် သူတို့ကသင့်ကိုယ့်ပါမလား၊ သင်ပြောပြယ်သင့်ကိုအရှုံးတစ်ယောက်လို့ သတ်မှတ်ကြမှာသေချာပါတယ်။

ပြီးပါပြီ။

မျောက်နွာက်လိုက်

မျောက်တွေနွာက်လိုက်ဖို့ သင်ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ သူတို့နွာက်လိုက်လေ သူတို့က သင့် ကိုခေါ်လေဘဲ။ မျောက်တွေနွာက်လိုက်ယင်း တောာနက်ထဲကိုသင်ရောက်သွားတော့တယ်။ တောာနက်ပြီးထဲမှာ သင်လမ်းမျောက်မှာကိုသင်ဖိုးရိမ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် မျောက်တွေ ကသင့်ကို ဘာကြောင့်ခေါ်သလဲဆိုတာကိုလည်း သင်သိချင်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ တောာနက်ထဲမှာဘဲ “မြစ်ကမ်းသို့” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကိုသင်တွေ့ရတယ်။ ဒီအချင်မှာ မျောက်တွေနွာက်သင် ဆက်လိုက်မလား ဒါမှမဟုတ် “မြစ်ကမ်းသို့” ဆိုတဲ့ဆိုင်းဘုတ်ပြုရာကိုသင်သွားမလား။ သင်ဘယ်လမ်းရွေးမလဲ။



- ◆ သင်မျာ်ရှိနောက်လိုက်ချင်ယင်စာမျက်နှာ ၃၇
- ◆ သင်မြစ်ကမ်းသို့သွားချင်ယင်စာမျက်နှာ ၂၀

တောင်ပေါ်သို့ဆင်နောက်လိုက်

ဆင်တွေနောက်လိုက်ယင်းတောင်ပေါ်သို့ရောက်သွားပေမယ့်၊ ဆင်နောက်ကိုသင်ဆက်လိုက်သွားတယ်။ သင်တအားမောပန်းလာသလို ဆင်တွေလည်းသင့်လိုဘဲ မောပန်းလာကြမယ့်ပုံတဲ့။ တောင်ကုန်းတစ်နေရာရောက်တော့ ဆင်တွေအားလုံးအနားယဉ်ကြတယ်။ သင်ရောပါအနားယဉ်လိုက်တယ်။ မောပန်းတဲ့အရှိန်ကြာင့်မို့ သင်မူးကနဲ့အိပ်ပျော်သွားတယ်။ သင်နဲ့လည်းနဲ့ရော ဆင်တစ်ကောင်ကိုမှ သင်မတွေ့ရတော့ဘူး။ အဲဒါကြာင့် သင်တစ်ယောက်တည်းဘဲခရီးသွားရတော့တယ်။ သင်ခရီးသွားယင်းခန်းနားကြီးကျယ်လှတဲ့ တံခါးမကြီးတစ်ခုကိုသင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ သင်ဖိတံခါးပေါက်ထဲဝင်လိုက်ယင် စားစရာအချို့ကိုရှာဖွေတွေ့ရှိမှာဘဲလို့ထင်တယ်။ အစာစားပြီးမှာဘဲခရီးဆက်ယင်ကောင်းမယ်လို့လည်းတွေးမိပြန်တယ်။ တစ်ခုရှိတာက ဒီနေရာဟာ သင်ပိုင်ရာအိုးအိမ်မဟုတ်တဲ့အတွက် သူတာပါးပိုင်ရာကိုလည်းသင်မစားလိုပြန်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သင်အစာတအားဆာတယ်။ သင်နည်းနည်းစားမိတာလေးနဲ့တော့ ပိုင်ရှင်ကစိတ်ရှိမှာမဟုတ်ပါဘူးလို့ သင်စဉ်းစားနေတယ်။ ဒါမှာမဟုတ် ဒီလမ်းအတိုင်းဆက်သွားယင်နဲ့ရာရွှေတစ်ခုခုတော့ရှိမှာဘဲလို့ အမျိုးမျိုးစဉ်းစားတယ်။ ဒီလိုဆိုယင် သင်ဘယ်လမ်းရွေးမလဲ။



◆ တံခါးမကြီးထဲသို့သင်သွားချင်ယင်စာမျက်နှာ ၄၀

◆ လမ်းအတိုင်းဆက်သွားချင်ယင်စာမျက်နှာ ၄၈

မျာ်နောက်ဆက်လိုက်သွား

မျာ်က်တွေဘာဖြစ်လို့သင့်ကို လက်ယမ်းခေါ်သလဲဆိုတာကို သင်သိချင်တယ်။ သူတို့က သင့်ကို ဝမ်းသာစွာဆီးကြိုတဲ့အတွက် သူတို့နောက်လိုက်စွဲသင်ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ သစ်ပင် ပေါ့မှ တွဲလောင်းကျတဲ့ပန်းပွင့်တွေကိုတွေ့ရတာလည်းသင့်အတွက်ဝမ်းသာစရာ။ ပန်းပွင့်တွေ ကို ဒီတောထဲမှာပြုစေပေးမယ့်သူမရှိပေမယ့် လုပေနေတဲ့အတွက်သင်အဲ့သွေ့မြတ်တယ်။ ရှုံးကလေး တွေ သစ်ပင်တစ်ပင်မှတစ်ပင်သို့ ခုန်ကူးတာတွေ၊ ပျော်မြှိုးစရာကောင်းတဲ့ငြက်တွေရဲ့ အော် မြည်သံတွေကလည်း သဘာဝရဲ့အလှကိုဆင်စေတောဘဲ။

သူတို့နောက်လိုက်ယင်းတောင်ကြားတစ်နေရာရောက်တော့ မျာ်က်တွေအားလုံးရပ်တန်း ကုန်ပြီး၊ သင့်ကိုယ်လုံးလောက်ကြီးတဲ့မျာ်က်မကြီးတစ်ကောင်ပေါ်ထွက်လာတာကို သင်တွေ လိုက်ရတာယ်။ အဲဒီမျာ်က်မကြီးဟာအဝတ်အစားနဲ့၊ နှုတ်ခမ်းကအနီရှင်ဆိုးထားပြီး၊ ခေါင်းပေါ့မှာလည်းပန်းလေးတစ်ပွင့်နဲ့၊ ဆင်ယင်ထားတာကိုတွေ့တော့ သင်တအားအဲ့သွေ့သွားတယ်။ သူမလည်းထွက်လာရော တခြားမျာ်က်တွေက သူမကိုပီးညာတို့ပြီးအရှိအသေးပြီး ကြတယ်။ အဲဒီပီးညာတို့နေတဲ့မျာ်က်တွေ အများကြီးထဲမှတစ်ကောင်က “သူမဟာဝါတို့ရဲ့ ဘုရင်မသ” လို့သင့်ကိုပြောတယ်။

◆ စာမျက်နှာ ၃၈ သို့

သင်ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ဘူး။ ထိုင်ရမလား၊ ဝရမလားမသိတော့ဘူးဖြစ်နေတယ်။ သင်အဲဒါလို ဒေဝဇ္ဇာဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာတဲ့ သူမကသင့်ဆီကိုဦးတည်လျှောက်လာတယ်။ သူမဘာလုပ်မလဲ၊ ကုတ်တော့မလား၊ ကိုက်တော့မလားမသိ။ သင့်အပေါ်သူမရွှေလက်ကို မြောက်တင်လိုက်တဲ့အခါ လွှတ်အောင်ပြုဗို့သင်ကြီးစားပေမယ့် မလွှတ်မြောက်နိုင်ခဲ့ဘူး။ သူမကသင့်ကိုဖက်ထားပြီး “ဒါဟာရုံးသားဘဲ” လို့ပြောလိုက်တယ်။ သစ်သီးဝလံမျိုးစုံတွေလည်း ချက်ချင်းသေသင့်အနားရောက်လာတယ်။ များက်မကြီးကသင့်ကို “သား၊ သားစားချင်တာစားပါ” လို့ပြောတယ်။ သစ်သီးမျိုးစုံကိုသင်စားရတဲ့အပြင်များက်ဘုရင်မကြီးရဲ့သားဖြစ်ရတာကိုလည်း သင်ဝမ်းသာတော့တယ်။



မျောက်မင်းသားလောင်းကလေးဖြစ်ရတာသင့်အတွက်ဝမ်းသာစရာဖြစ်ပေမယ့် ဝမ်းနည်း
စရာကတော့မျောက်တွေနဲ့အတူတော့ထဲမှာဘဲ တစ်သက်လုံးသင်နေရတော့မယ့်ဘဝပါဘဲ။

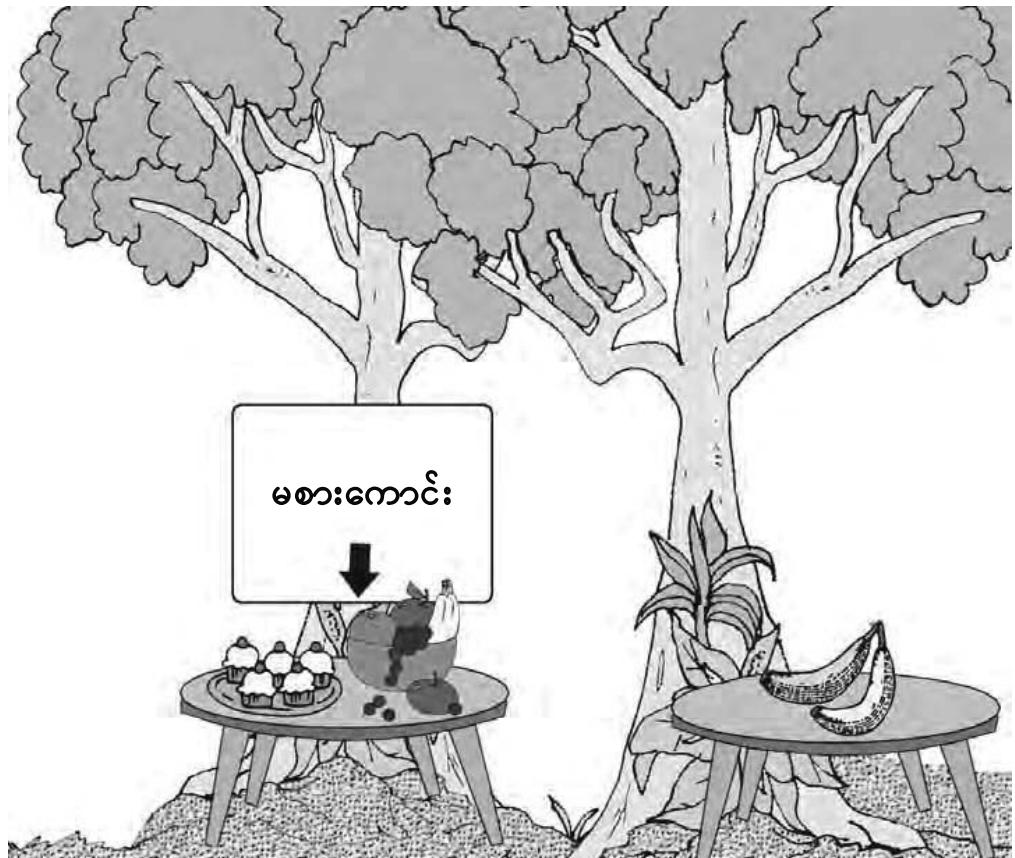
ပြီးပါပြီ။

တံခါးမကြီး

တံခါးမကြီးဟာအလွန်ဘဲခန်းနားကြီးကျယ်လှတဲ့အတွက် ဒီတံခါးကြီးထဲသင်ဝင်သွားချင်တယ်။ တံခါးကိုသင်တွန်းကြည့်တော့လွယ်လွယ်လေးနဲ့ဘဲပွင့်သွားတယ်။ အဲ့သွေစရာပါဘဲ။ ပွင့်သွားတဲ့အခါ တံခါးပေါက်ထဲကိုသင်ဝင်သွားတယ်။

သစ်ပင်ပေါ်မှာ စာရေးကပ်ထားတဲ့ပျဉ်ပြားလေးတစ်ခုကို သင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ စားပွဲနှစ်လုံးပေါ်မှာလည်း စားစရာတွေအပြည့်ဘဲ။ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်မှာတော့ ပန်းသီး၊ ပျောစီးနဲ့ ကိုတ်မှန်စတဲ့ စားစရာတွေအပြည့်ဘဲ။ စားချင်စရာကောင်းလောက်အောင် လတ်ဆတ်ပေမယ့် “မစားကောင်း” လို့စာကတ်ထားတာကိုတွေ့ရတယ်။ အခြားစားပွဲတစ်လုံးပေါ်မှာ တော့ ငြက်ပျောသီးနှစ်လုံးဘဲရှိတယ်။ ဒီငြက်ပျောသီးဟာ အမှည့်လွန်ပြီးမလတ်ဆတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အနဲ့မွေးကြိုင်တယ်။ “မစားကောင်း” ဆိုတဲ့ စားပွဲတစ်လုံးနဲ့ဘေးမှာရှိပေမယ့် ဒီငြက်ပျောသီးအတွက်တော့ ဘာမှရေးထားတာမတွေ့ရဘူး။

ဒါကြောင့် စားလို့ရမယ်လို့သင်ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအရာအားလုံးဟာသူတပါးပိုင်ဆိုင်ရာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သင်မစားချင်ပြန်ဘူး။ သင်စားခဲ့မယ်ဆိုယင်လည်း ဘယ်စားပွဲပေါ်က စားစရာ ကို သင်ရွှေးရမလဲ။ စားလိုက်ယင်ကောင်းမလား၊ မစားဘဲနေယင်ကောင်းမလားနဲ့ သင်အောင်ဖော်ဖြစ်နေတယ်။ သင်ကလည်းပိုက်တအားဆာန်ပြီ။ သင်ဘာလုပ်မလဲ။



- ◆ မလတ်ဆတ်တဲ့ ငါကိပ္ပါယီး ကိုစားချင်ယင်စာမျက်နှာ ၄၂
- ◆ လတ်ဆတ်တဲ့ စားစရာမျိုး စုံကိုစားချင်ယင်စာမျက်နှာ ၄၄
- ◆ စားစရာတစ်မှုသင်မစားယင်စာမျက်နှာ ၄၆

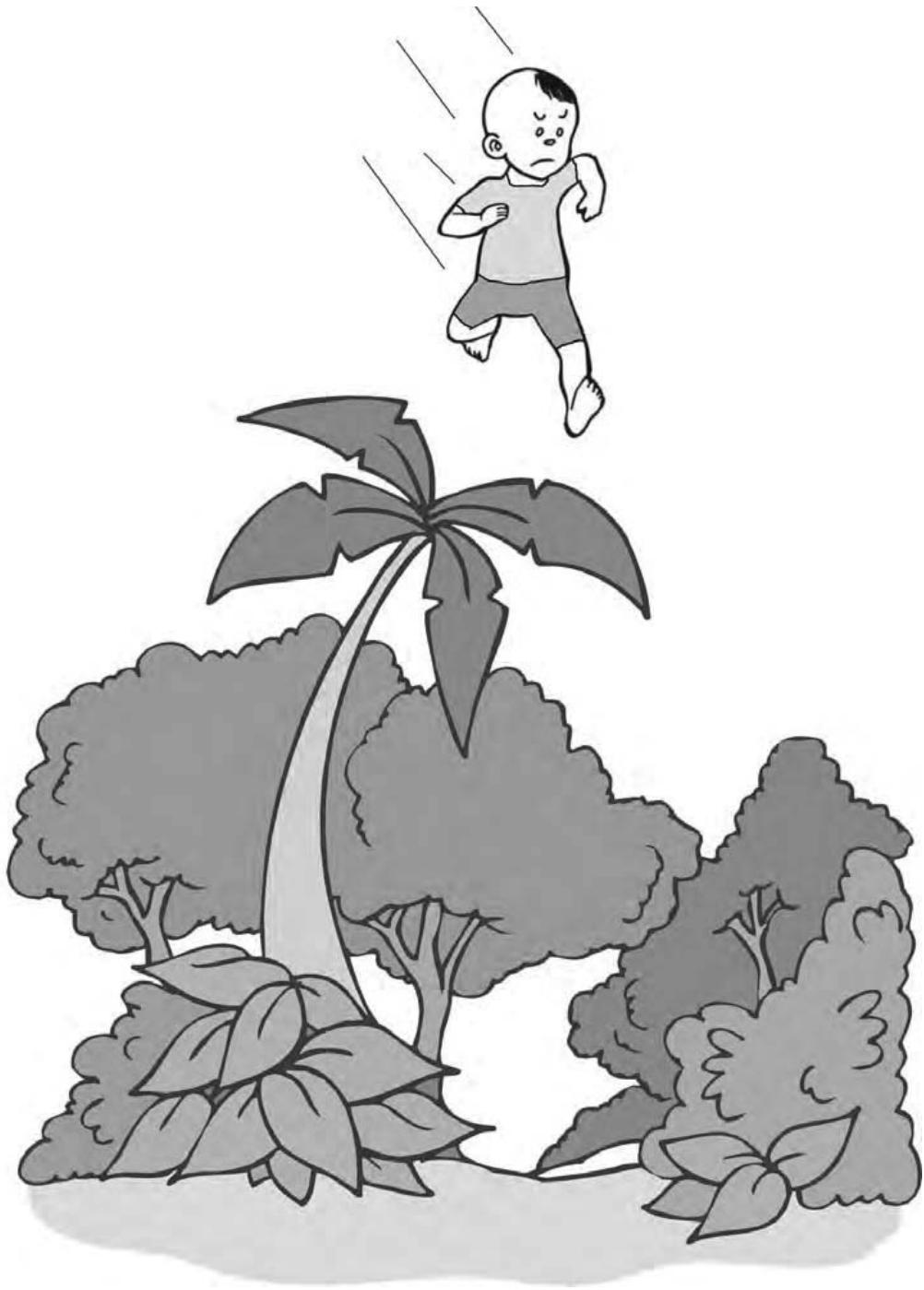
အမှည်လွန်မလတ်ဆတ်တဲ့င်ပျောသီးကိုစား

င်ပျောသီးဟာမလတ်ဆတ်ပေမယ့်အနဲ့မွေးကြိုင်တဲ့အတွက် သင်ယူစားလိုက်တယ်။ မလတ်ဆတ်ပေမယ့်လည်း အရသာနဲ့ပြည့်စုံတဲ့အတွက် သင်အဲ့သွေနေတယ်။ သင်အဲဒီလိအဲ့သွေနေခိုန်မှာဘဲ သင်အင်အားနဲ့ပြန်ပြည့်စုံလာတယ်။ ဒီင်ပျောသီးနှစ်လုံးဟာ သင့်ကိုဘယ်လိုစွမ်းအင်ဖြည့်ပေးနိုင်တာလဲလို့ သင်စဉ်းစားတယ်။

သင်စဉ်းစားနေတဲ့တစ်ခိုန်တည်းမှာဘဲသင့်ကိုယ်ခန္ဓာဟာပူဖောင်းတစ်လုံးလိုပေါ့ပါးပြီး လေထဲမှာ မြောက်တက်သွားပြီးရွှေလျားတော့တယ်။ သင်မြေပေါ်မကျိုင်တာသင်အဲ့သွေတယ်။ ပူဖောင်းလို့ပေါ့ပါးစွာသင်မြောက်တက်နိုင်တဲ့အတွက် သင်ပျော်တာပေါ့။ သစ်ပင်ထိပ်ထက်မြင့်အောင် တဖြည့်းဖြည့်းသင်မြောက်တက်သွားတယ်။ တော့မှာ ဆင်တွေသွားလာတာတွေနဲ့ မျျောက်တွေဆောကစားနေကြတာကို သင်တွေ့ရတယ်။ သင့်အအော်ရှာနဲ့အမိမိရယ်၊ သင့်အိမ်နဲ့ ရွာကိုပါ အဝေးကနေသင်တွေ့ရပြန်တယ်။

သင့်အိမ်နဲ့နီးရာကိုရွှေသွားတဲ့အခါ သင့်မှာတန်ခိုးတွေလျော့နည်းသွားသလို သင်ခံစားရတယ်။ ရွာအနားလည်းရောက်ရော ရမြေပေါ်မှာဖြည့်းဖြည့်းခြင်းဘဲသင်ရွှေဆင်းလာတယ်။ အခုသင့်မှာ တန်ခိုးတွေမရှိတော့ဘူး။ လေထဲမှာလည်းသင်မြောက်တက်နိုင်တော့ဘူး။

သင့်အိမ်သင်ပြန်ရောက်အောင် ဖန်တီးနိုင်တာဝမ်းသာစရာပါဘဲ။ ပိုးထိုးသလိုမလတ်ဆတ်တဲ့င်ပျောသီးရဲ့အကျိုးကြောင့်မဟုတ်လား။ သင်မစားခဲ့မိတဲ့အခြားစားပွဲတစ်လုံးရဲ့အပေါ်မှာ ကျိုနေခဲ့တဲ့အစားအစာတွေကိုရော သင်ပြန်မစဉ်းစားမိဘူးလား။ အဲဒီလောက်လတ်ဆတ်တဲ့အစားအစာကိုစားယင် သင့်ကိုဘယ်လောက်ထိအကျိုးပေးမလဲဆိုတာကိုဘဲပေါ့။



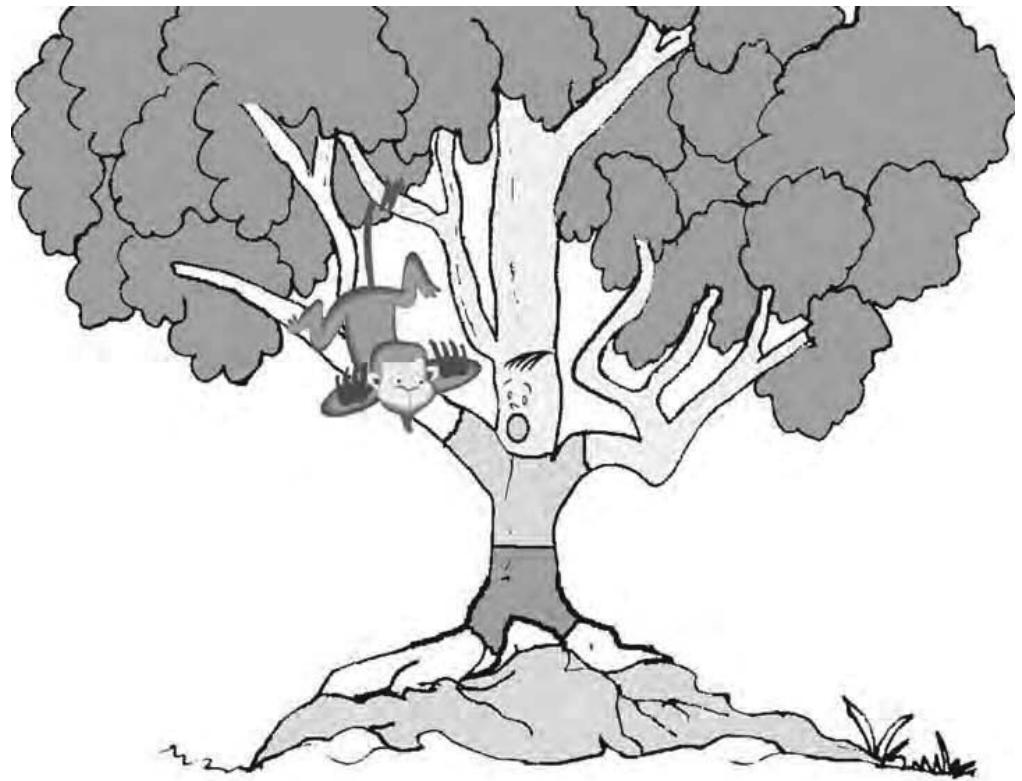
ପ୍ରେସିପ୍ରେ॥

လတ်ဆတ်တဲ့အစာကိုစား

လတ်ဆတ်တဲ့စားပွဲပေါ်က အစားအစာတွေကိုသင်ရွေးချယ်လိုက်တယ်။ စားချင်ဖွံ့ဖြိုးလိုက်တယ်။ လွန်ကောင်းတဲ့အတွက် သင်ယူစားလိုက်တယ်။ ဘာအရသာမှုမရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် သင့်ဖိုက်တအားဆာတဲ့အတွက် သင်အားလုံးစားပစ်လိုက်တယ်။

သင်အစားများသွားပြီးစိုက်တင်းနေတဲ့အတွက် သင်သိပ်မလှပ်ရှားနိုင်တော့ဘူး။ သင့်ခြေတွေ
လက်တွေကို သင်ဆန့်ထဲတိုက်တဲ့အချိန်မှာ မြောက်ထားတဲ့သင့်လက်နှစ်ဘက်ဟာ ပြန်
မချုနိုင်တော့ဘူး။ သင်လှပ်ရှားလို့လည်းမရတော့ဘူးပေါ့။ သင့်ခြေဖဝါးကလည်းယားလာ
တယ်။ ခြေချောင်းတွေလည်းရှည်ထွက်လာပြီး၊ မြေကြီးထဲတိုးဝင်သွားတော့တယ်။ သင့်ခြေ
ထောက်တွေကိုလည်း သင်လှပ်ရှားလို့မရတော့တာကိုတွေ့ရတယ်။ သင့်လက်နှစ်ဘက်မှာ
သစ်ကိုင်းလို့ အကိုင်းတွေထွက်လာပြီး အရှေ့ကိုတွေလည်းထွက်လာတယ်။

သစ်ပင်တစ်ပင်သို့ပြောင်းလဲသွားကြောင်းကိုသင်သိလိုက်တော့ သင်အောင်ဖို့ကြိုးစားတယ်။
ဒါပေမယ့် သင့်အောင်သံမထွက်ဘဲ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းကြီးနဲ့သာကျွန်းခဲ့တော့တယ်။ သင့်
ကိုယ်ခွဲ့ကြိုးသစ်ပင်ဖြစ်သွားတာ သင့်ကိုယ်သင်မယုံးနိုင်လောက်အောင်ပါဘဲ။ အဲဒီအချိန်
မှာ သင်နဲ့ တွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့မျောက်တစ်ကောင်က သင့်ဆီပြန်လာပြီး “ဂုံးနောက်ကိုဘဲလိုက်သင့်
ပါတယ်လို့ ငါမပြောခဲ့ဘူးလား” လို့ပြောတယ်။

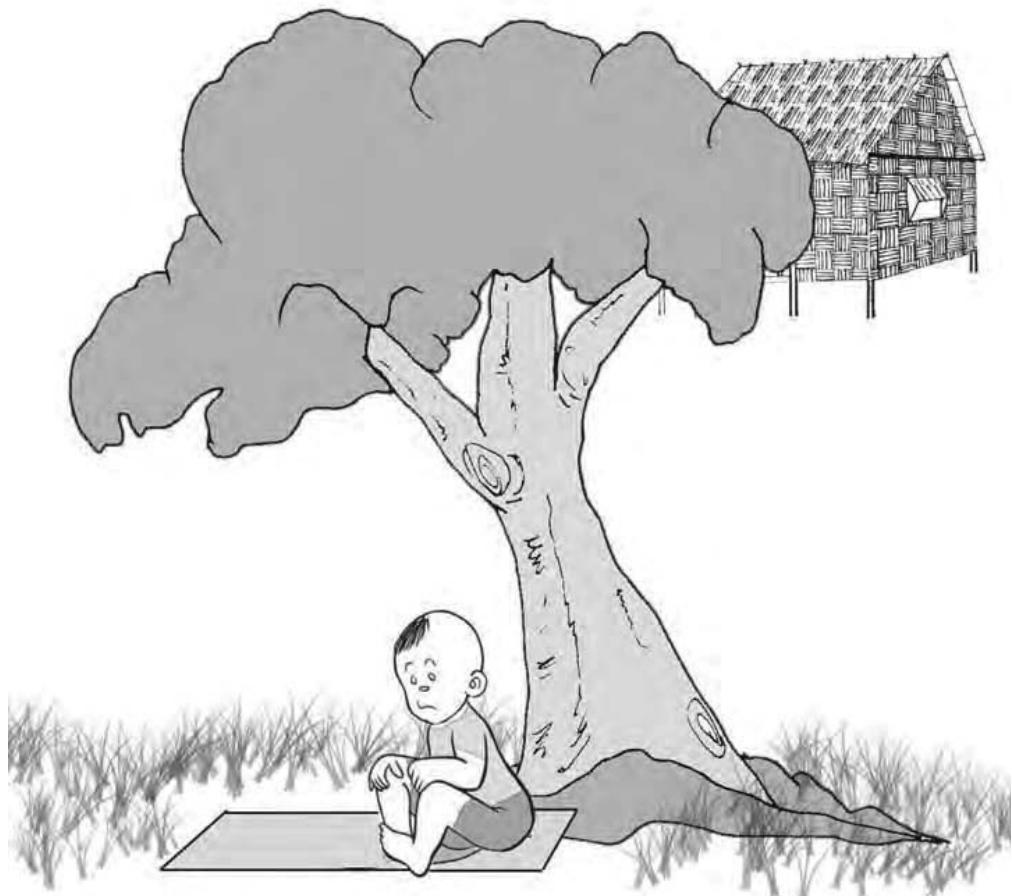


ဒါပေမယ့် သင့်မှာပုပင်သောကတွေမရှိတော့ဘူး၊ သစ်ပင်တစ်ပင်လိုဘဲ မိုးထဲ၊ နေထဲ၊ လေထဲမှာ နေချင်လာပြီး၊ လေကောင်းလေသန့်ရ၍ရတာကိုဘဲ သင်နှစ်သက်ဝမ်းသာ လေတော့တယ်။

ပြီးပါပြီ။

ဘာမှုမစားဘူး

ဘယ်စားစရာမှုမစားဖို့သင်ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့အတွက် သင်ခရီးဆက်သွားတယ်။ သင်အလွန် အလွန်မှုမောပန်းလွန်းတဲ့အတွက် တစ်နေရာမှာဘဲသင်အနားယူလိုက်တယ်။ အနားယူယင်း သင်အိပ်မက်တွေမက်တဲ့အထိတောင် အိပ်ပျော်သွားပါတော့တယ်။ ကျယ်လောင်တဲ့အသံ တစ်ခုကြောင့် သင်လန့်နိုးလာတာတယ်။ အဲဒီမှာ သင်ဟာသင့်အိမ်ရွှေမှာ ရှိတဲ့သစ်ပင်တစ်ပင်ရဲအောက်ကဖြာပေါ်မှာ သင်ရှိနေတာကိုတွေ့လိုက်ရတယ်။ အမှန်မှာတော့နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်ဟာမနက်ဖြန်မှုစတင်မှာဖြစ်တယ်။ သင်ကြံးတွေ့ခဲ့ရတဲ့စွန်းစားခန်းတွေ အားလုံးဟာ အိပ်မက်တွေပါဘဲလားလို့ သင်သိလိုက်ရတယ်။



အားလုံးဟာအပိုမက်တွေဘဲဖြစ်တဲ့အတွက် သင့်မှာစိုးရိမ်းစရာဘာမှမရှိပါဘူး၊ နွေရာသီ
ကျောင်းပိတ်ရက်မှာပျော်ရွင်နိုင်အောင် အကောင်းဆုံးသောရွေးချယ်မှုကို သင်ကြိုတင်
ရွေးချယ်နိုင်တာပေါ့။

ပြီးပါပြီ။

လမ်းအတိုင်းသွား

ဒီလမ်းဟာပျောစရာကောင်းတာဘဲ။ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်လုံး ရောင်စုံပန်းတွေနဲ့ပြည့်လို ဘဲ။ အဖော်အတွက် ဒီပန်းတွေယူသွားပေးယင်ကောင်းမယ်လို့သင်စဉ်စားတယ်။ ဒါနဲ့သစ်ပင် ပေါ်သင်တက်လိုက်တယ်။ သင့်ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပုဂ္ဂက်ဆိတ်ကိုက်သလိုပူစပ်တာမျိုးခံစားရတယ်။ ဒါပေမယ့် သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းကိုင်မိဖို့အောင့်အီးပြီးရောက်အောင်သင်ကြီးစားတက်တယ်။

သစ်ပင်ထိပ်လည်းရောက်ရော သင့်ခန္ဓာကိုယ်မှာကိုက်ထားတဲ့အရာတွေဟာနိုင်ပြီး အဖွဲ့တွေ ဖြစ်လာတာကိုတွေ့ရတယ်။ သင့်ကိုယ်ခန္ဓာမှာပူစပ်နေပေမယ့် သစ်ပင်ထိပ်ကသစ်ခွဲပန်းကို ရယူနိုင်အောင်လှမ်းခွဲးလိုက်တယ်။ ဒီတစ်ခါမှာတော့ သင့်ချိုင်းအောက်မှာ မခံနိုင်လောက် အောင်တစ်စုံတစ်ရာကဆူးနဲ့ ထိုးလိုက်သလိုဘဲနာကျင်တဲ့အတွက် သင်လက်လွှတ်ပြီး သစ်ပင်ပေါ် ကနေပြုတ်ကျသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သင့်ကိုကူညီမယ့်သူတစ်စုံတစ်ယောက် ပေါ်လာယင်သိပ်ကောင်းမှာဘဲလို့ သင်ဆန္ဒပြုတယ်။

သင့်ကိုကူညီမယ့်သူကိုမျှော်လင့်နေတဲ့အချိန်မှာ တစ်စုံတစ်ရာကသင့်ရှေ့မှာမထင်မှတ်ဘဲပေါ်လာတယ်။ ဘာအကောင်မှန်းလည်းခန့်မှန်းရခဲက်တယ်။ ဦးခေါင်းက လင်းနဲ့လိုဘဲ၊ ြို့လိုက လည်းရှိသေးတယ်။ သူ့အမြိုးကကဲ့နဲ့တူပြီး၊ သူ့အသံကစာစာနဲ့ လူကောင်လား၊ တိရစ္ဆာန်ကောင်လား၊ စုန်းလား၊ နတ်လား သင်ခွဲခြားလို့မရဘူးဖြစ်နေတယ်။

သင်အဲဒီလိုစဉ်းစားနေတဲ့အချိန်မှာဘဲ သူက “သင်ဒီမှာဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ဆူညံးတဲ့အသံတွေနဲ့ ဘာလို့ကျွန်ုပ်ကိုနဲ့ရတာလဲ” လို့သင့်ကိုမေးတယ်။ သင်က “သင်ဘယ်သူလဲ” လို့ပြန်မေးတော့ သူက “ကျွန်ုပ်ဟာနဲ့နဲ့ ဒီနေရာအသာကိုအုပ်စိုးတဲ့သူဘဲ၊ သင်ခဲ့မယ့်ပန်းတွေဟာ ကျွန်ုပ်ရွှေပန်း၊ သင်ပန်းခဲ့တဲ့အချိန်မှာ သင့်ကိုကိုယ်ပြီးတားဆီးတဲ့ပုဂ္ဂက်ဆိတ်တွေဟာ လည်း ကျွန်ုပ်ပိုင်ရာတွေဘဲ၊ အခု... ကျွန်ုပ်မေးခွန်းကိုဖြေစမ်းပါအုံး၊ သင်ဒီမှာဘာလာလုပ်တာလဲ” လိုပြန်ပြောတယ်။ “ကျွန်ုပ်အဖော်အီမိသွားမလိုပါ။ ဒါပေမယ့် လမ်းခရီးမှာ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးနဲ့တွေ့ကြံရတဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်အီမိကိုဘဲပြန်ချင်ပါတယ်” လို့သင်ကပြန်ဖြေတယ်။

သူကဆက်ပြောတယ် “ကျွန်ုပ်ကဒီတော်ထဲမှာ နေလာတာကြားပြီဖြစ်တဲ့အတွက်ဒီတော့ရွှေလျှော့ရှုက်ချက်တွေကို ကျွန်ုပ်ကောင်းကောင်းသိတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာသင့်ကို



ကူညီနိုင်တဲ့တန်ခိုးရှိတယ်။ ကျွန်ုပ်ကိုယုပါ။” သင်ကလည်း “သင့်ခန္ဓာကိုယ်သေးသေးလေးနဲ့ ကျွန်တော့ကို ဘယ်လိုလုပ်ကူညီနိုင်မလဲ” လို့သူ့ကိုပြန်မေးတော့သူက “ကျွန်ုပ်ကို ယုံစမ်းပါ” လို့အသံဖို့စွာနဲ့ တစ်ခွန်းတည်းဘဲပြန်ဖြေတော့တယ်။

- ◆ သင်သူ့ကိုယုပ်လျှင် စာမျက်နှာ ၃၂
- ◆ သင်သူ့ကိုမဟုတ်ဘူးဆိုယင် စာမျက်နှာ ၅၀

နီးနိုက်မယ့်

သူ့ကိုသင်ကြောက်တယ်။ သူ့ပုံစံကြည့်ရတာကလည်း အရှုံးတစ်ယောက်လိုဘဲ။ အဲဒါကြောင့် သင်သူ့ကိုမယုံနိုင်တဲ့အတွက် “သင့်ကိုကျွန်တော်မယုံပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်စိုက်တအား ဆာတယ်” လို့ သူ့ကိုသင်ပြန်ပြောတယ်။ “သင်ကျွန်ပိုမယုံယင်စောင့်ကြည့်ပေါ့” လို့ သူကပြောတယ်။

အဲဒါအချိန်မှာ သူ့မျက်စိကိုသူမိတ်ပြီးပါးစပ်က စကားပြောသလိုရေရှိတော်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် သဲသဲကွဲကွဲ မကြားရပါဘူး။ သူ့မျက်စိကိုသူဖွင့်လိုက်ချိန်မှာတော့ ရတ်တရက်ဘဲသင့်ဝမ်းပိုက် ဟာ ဖောင်းပွလာဌီး သင့်အရပ်ကလည်းသူ့ထက်ပုသည်ထက်ပိုပုသွားတယ်။ နောက်ဆုံး



သင်ဟာ ဖားစုန်းကလေးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားတာပေါ့။ သင့်ကိုယ်သင်အဲ ထွေ့ကြည့်
လိုက်နဲ့ သူ့ကိုတစ်ချက်မေ့ကြည့်တယ်။

“တွေ့လား၊ သင်ကျွန်ုပ်ကိုမယံတဲ့အတွက် ကြောင့်ပေါ့၊ ကျွန်ုပ်မှာတန်စီးရှိတယ်ဆိုတာသင်အခါ
သိပြီလား။ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်ရဲအပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ ကျွန်ုပ်နဲ့အတူသင်နေလို့ရတယ်။ အခါ
သင်ပိုက်ဆာတဲ့အတွက် ဟောဒီပူရှာက်ဆိတ်ကိုစားကြည့်လိုက်ပါ” လို့သင့်ကိုပြောတယ်။
သင်ကလည်း ပူရှာက်ဆိတ်တစ်ကောင်ကိုသုန့်လျှောအရှည်ကြီးနဲ့ လျက်ကန်ဖမ်းစားလိုက်တာ
ဘာ။ “ဟမ်း ... ဒီအရသာ သိပ်ကောင်းတာဘဲ၊ ဒီတောထမှာနေရယ်လည်း ပျောစရာပါဘာ”
လို့ သင့်ကိုယ်သင်တစ်ယောက်တည်းပြောတော့တယ်။ ဒါကြောင့် အခါသင်တောထမှာ
နေရပြီပေါ့။

ဒါပေမယ့် ကောင်းရာကိုသင်ကြီးစားလုပ်မယ်ဆိုယင် ဒီတောထမှာသင်ဟာ လူ
ကြီးလူကောင်းတစ်ယောက် မဖြစ်လာနိုင်ဘူးလို့ဘယ်သူပြောနိုင်မလဲ။

ပြီးပါပြီ။



အိမ်သို့ရေအချို့ယူသွားခြင်း

အားသာတောဆီက ပါးတစ်ချောင်းကိုသင်တောင်းပြီး၊ စမ်းရေထည့်ဖို့ဝါးလူး (ရေလူး) တစ်ခုပြုလုပ်တယ်။ “ကျေးဇူးတင်ပါတယ်သူငယ်ချင်းတို့ရေ” လို့သင်ကျေးဇူးတင်စကားပြောတဲ့အခါ ယောကျားလေးတစ်ယောက်က “တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် မြေးကလေးရေ” လို့သင့်ကိုပြန်ပြောတယ်။ “မြေး” လို့သင့်ကိုခေါ်တဲ့အတွက် သင်ရယ်ချင်တာပဲ့။ ဒါပေမယ့် သူတို့နဲ့ ခွဲခွာရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် သင်စိတ်မကောင်းဘူးပဲ့။ အားသာတောက သင့်ကိုမြှုပ်ချောင်းသို့လမ်းညွှန်ပေးလိုက်တယ်။

မြှုပ်ချောင်းဘက်သို့သင်ဆင်းသွားတယ်။ မကြာခင်မှာဘဲ သင့်ရွားသို့ပြန်တဲ့လျော်စာစ်စင်းဆိုက်လာတယ်။ အပြန်လမ်းခရီးတစ်လျော်မှာသင်ယူလာတဲ့စမ်းရေဟာ သင့်အဖွားအတွက် ဘယ်လောက်အကျိုးရှုတိမ့်မယ်ဆိုတာ သင်စဉ်းစားတော့တယ်။ ဘာဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သင့်အဖွားဟာ သင့်ကိုပုံပြင်တွေပြောပြတယ်၊ သီချင်းတွေဆိုပြတယ်၊ သင့်ကိုချစ်တဲ့အတွက် မကြာန့်ဘဲပဲ့။ အယင်တစ်နှစ်မှာဘဲသင့်အဖွား အသက် ၇၅ နှစ်မြောက်ပြည့်သွားပြီ။ အသက်ကြီးလာပြုဖြစ်တဲ့အတွက် ကျိုးမာရေးသိပ်မကောင်းတော့၊ သိပ်မသန့်စွမ်းတော့ဘူးပဲ့။ သင့်အဖွားကို သင်သနားမိပေမယ့် သင်ဘာမှုမကူညီနိုင်ဘူး။

ဒီစမ်းရေဟာ ကျိုးမာပြီး၊ အသက်ထိအောင်ပြန်လုပ်ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာ အခု သင်သိရတဲ့အတွက် သင်ယူလာရတာကိုဘဲသင်ဝမ်းသာလို့မခုံးတော့ဘူး။ အခုသင်အိမ်ပြန်ရောက်ပြီ။ ရောက်ရောက်ချင်း သင့်အဖွားကိုသင်တွေ့ချင်တဲ့အတွက် “အဖွားရေ၊ အဖွားဘယ်မှာလ” လို့ ခေါ်တော့တယ်။ သင့်ရွှေအော်ခေါ်သံကိုသင့်အမေကြားတဲ့အတွက် “နင့်အဖွား အိမ်အပြင်မှာဘဲ” လို့ပြောတော့ သင့်အဖွားရှုရာကိုတစ်ခါတည်းသင်ချေးသွားတယ်။ သင့်အမေက “ဘာဖြစ်လို့ အဖွားကိုရှာရတာလဲသားရဲ့” လို့သင့်ကိုလိုက်မေးတော့ “အဖွားအတွက် လက်ဆောင်ပါလာလို့” သင်ပြန်ဖြေတယ်။ သင့်အမေက သင်ဟာလိမ္မာပြီးသိတတ်တဲ့သားတစ်ယောက်ဘဲလို့ မှတ်ချက်ချလိုက်တယ်။ သင့်အဖွားအိမ်သေးမှာရှုနေတာကိုသင်တွေ့ရတယ်။ သင့်အဖွားသိသင်သွားပြီး၊ သင်ယူလာတဲ့စမ်းရေကိုပေးလိုက်တယ်။



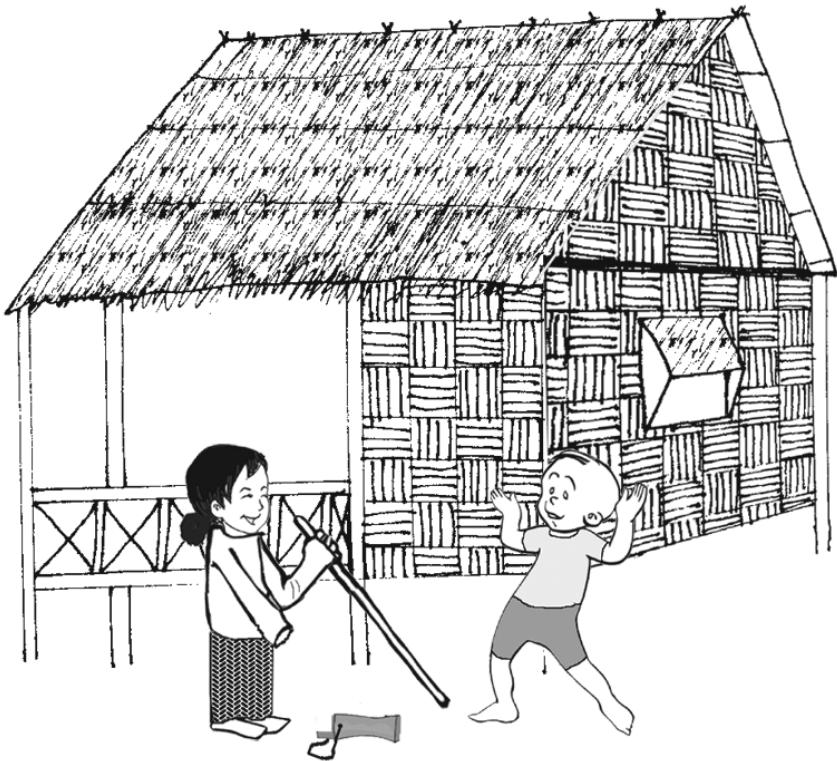
◆ စာမျက်နှာ ၅၄ ပို့

သင့်အဖွားကိုသင်တွေ့တာနဲ့ သင်ယူလာတဲ့စမ်းရေအကြောင်းကိုပြောပြတော့တယ်။ “အဖွား၊ ဒီရေဟာ အသက်စမ်းရေဖြစ်တယ်။ ဒီရေကိုသောက်လိုက်ယင် ကျန်းမာမယ်၊ နဲ့ပို့မယ်၊ ပြီးတော့တစ်သက်လုံးအသက်ရှင်မယ်အဖွား” လို့ပြောပြတော့ သင့်အဖွားက “အဖွား ကိုမနောက်ပါနဲ့ ဒီလိုဖြစ်တာမျိုးတစ်ခါမှုမကြားဖူးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အခုအဖွားရေဆာတယ်။ ရေပေးပါအုံး ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။”

သင့်အဖွားလည်းသင့်လက်ထဲကရေကို ယူသောက်လိုက်တာပေါ့။ သင့်အဖွားကို သင်ကြည့်ယင်းအဖွားရဲအဝတ်တွေဟာတာဖြည့်ဖြည့်ကြီးလာသလိုသင်ထင်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အဝတ်အစားတွေကြီးလာတာမဟုတ်ဘူး။ အမှန်မှာတော့ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာဝယ်သွားတာဘဲဖြစ်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အဖွားဟာတစ်ခုခုကိုခံစားရသလို မျက်လုံးတွေပြူးလာပြီး၊ သူ့လက်ထဲကနေ ရေ့ပြုပြုတဲ့ကျသွားတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးကလည်းတုန်ယင်နေတယ်။

အဲဒီမှာဘဲအဖွားရဲမျက်လုံးတွေဟာအမြင်ကြည်လာပြီး၊ တွေနဲ့နေတဲ့အရေပြားတွေဟာလည်းပြန်လည်နဲ့လာတယ်။ ပါးစပ်မှာလည်းဟောင်းလောင်းကြီးနဲ့ သွားတွေအားလုံးပြန်ပေါက်လာတော့တယ်။ သင်အလွန်ဘဲအုံသွားတဲ့အတွက် သင်အောင်ဟစ်လိုက်တယ်။ သင့်အမေကအီမိမိထဲကနေထွက်ကြည့်တဲ့အခါ သင့်နံဘေးမှာကလေးမလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့တော့ “ဒီကလေးမကဘယ်သူလဲ၊ နှင့်အဖွားရောဘယ်မှာလဲ” လို့မေးတယ်။ သင်ဘာမှ ပြန်မဖြော်တော့ဘူး။ အဲဒီမှာသင့်အချွေယ်လောက်ရှိတဲ့သင့်အဖွားက “သမီး၊ ပါဟာ နှင့်မေမေလေ” လို့ ပြောလိုက်တဲ့ချိန်မှာ သင့်အမေလည်းအလန့်တကြားနဲ့ သင့်အဖေကိုအောင်ခေါ်လိုက်တယ်။ သင့်အဖွားကိုယူလာတိုက်တဲ့စမ်းရေးဖြစ်ပျက်ပုံအကြောင်းတွေအားလုံးကို သင်ရှင်းပုရတော့တယ်။ သူ့တို့အားလုံးဘာမှမပြောနိုင်တော့ဘဲ ဆုံးအကုန်တော့တာဘဲ။

ဒီလိုတိတ်ဆိတ်နေတဲ့အချိန်မှာဘဲ သင့်အမေက “ဒုက္ခပါတဲ့ အမေရော အမေကိုဘယ်လိုခေါ်ရတော့ မလဲမသိတော့ဘူး” လို့စိတ်ညွစ်စွာပြောရှာတယ်။ “ကဲကဲ ခြေတွေလက်တွေသွားဆေးကြ၊ ပြီးယင်ထမင်းစားရအောင်” လို့သင့်အမေခေါ်တော့ သင့်အဖွား “အောင်မာ ... နှင့်ရှိကို ဒီလိုခေါ်ယူရသလား၊ တစ်သက်လုံး နှင့်စွေကားကိုဘဲနာခံလာခဲ့တာမဟုတ်ဘူးလား” လို့ ပြန်ပြောပြီး၊ သင်နဲ့သင့်အဖွားဘာမှဆက်မပြောတော့ဘူး။ ပြီးနောက် ကစားဖို့သင်ပြီးသွားတော့ သင့်အဖွားကလည်း သင်နဲ့ဆောကစားဖို့ သင့်နောက်ကနေလိုက်ပြီးတော့တယ်။



အခ သင့်မှာကစားဖော်ရပြီ၊ သင့်အဖွားလည်းသင့်လိုပြေးနိုင်ပြီ၊ သင့်ထက်တောင်အပြေး
မြန်အုံမလားတောင်မပြောတတ်ဘူး၊ သင့်အဖွားနဲ့အတူ တောထသင်သွားလည်နိုင်ပြီ၊
အားသာတောနဲ့ဒေးဝါးတို့ကိုလည်း သင်မိတ်ဆက်ပေးလို့ရပြီပေါ့။

ပြေးပါပြီ။

တောထဲမှသင့်သူငယ်ချင်းများ

သင့်သူငယ်ချင်းတွေက သူတို့ရွာကိုပြန်လို့မရတော့တဲ့အကြောင်းသင့်ကိုပြောပြတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာတစ်ခါမှအသက်မကြီးလာနိုင်ဘဲ သူတို့နဲ့ရွယ်တူအဖော်တွေကတော့ အသက်ကြီးလာကုန်လို့ဘဲပေါ့။ ဟားသာတောန့်ဒေးဝါးနှစ်ယောက်ဟာတူးဆန်းတယ်၊ စုန်းများဖြစ်မလားလို့တောင် လူတွေအားလုံးကထိကြတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်ဟာရွာထဲမှာမနေရဲတော့ဘဲ တောထဲမှာနှစ်ယောက်တည်းသွားနေရတဲ့တယ်။

သင်လည်းမျက်လုံးပြုးသွားလောက်အောင် သူတို့ကိုအုံသွေးကြည့်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာနဲပါပြီး၊ ကျိန်းမာနေတာကိုတွေ့ရတဲ့အတွက် သင်ဝမ်းသာတယ်။ သင်လည်း သူတို့နဲ့အတူတောထဲမှာနေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အခါ သင်တို့သူငယ်ချင်းသုံးယောက် အုန်းသီးရှာတွေကိုကြတော့တယ်။ တောထဲမှာကျိန်းမာရွှေ့လန်းစွာသင်နေရတဲ့အတွက် သင်ဝမ်းသာပိတ်ဖြစ်မိတယ်။



ဒိတစ်ခါတေသနများသာတေသနအေးဝါးတို့နဲ့အတူ သင့်ရဲဖွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်ကို တစ်
သက်လုံးပျော်ရွင်စွာဆင်နဲ့နိုင်ပြီပေါ့။

ပြီးပြီ။